

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2015/C 320/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2015/C 320/02	Sprawa C-602/13: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 11 czerwca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia – Hiszpania) – Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA/Fernando Quintano Ujeta, María Isabel Sánchez García (Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 93/13/EWG — Stosunek umowny między przedsiębiorcą a konsumentem — Umowa kredytu hipotecznego — Warunek dotyczący odsetek za zwłokę — Warunek dotyczący wcześniejszej spłaty — Postępowanie w przedmiocie egzekucji wierzytelności zabezpieczonej hipoteką — Miarkowanie kwoty odsetek — Uprawnienia sądu krajowego)	2
2015/C 320/03	Sprawa C-64/14 P: Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 kwietnia 2015 r. – Sven A. von Storch/Europejski Bank Centralny (EBC) (Odwołanie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Osoba, której akt dotyczy bezpośrednio — Decyzje przyjęte przez Europejski Bank Centralny — Wytoczne Europejskiego Banku Centralnego 2012/641/UE — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem)	3

2015/C 320/04	Sprawa C-82/14: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 15 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Agenzia delle Entrate/Nuova Invincibile (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Szósta dyrektywa 77/388/EWG)	3
2015/C 320/05	Sprawa C-84/14 P: Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 14 lipca 2015 r. – Forgital Italy SpA/Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska (Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Skarga o stwierdzenie nieważności — Artykuł 263 ustęp czwarty TFUE — Prawo do odwołania — Legitymacja procesowa — Osoby fizyczne i prawne — Akty regulacyjne wymagające środków wykonawczych — Rozporządzenie celne zmieniające warunki zawieszenia cel — Możliwość wniesienia skargi do sądów krajowych)	4
2015/C 320/06	Sprawa C-90/14: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 8 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nr 1 de Miranda de Ebro – Hiszpania) – Banco Grupo Cajatres SA/María Mercedes Manjón Pinilla, Comunidad Hereditaria formada al fallecimiento de D. M. A. Viana Gordejuela (Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 93/13/EWG — Umowa zawarta pomiędzy przedsiębiorcą a konsumentem — Umowa hipoteczna — Postanowienie dotyczące odsetek za zwłokę — Postanowienie dotyczące wcześniejszej spłaty — Procedura zajęcia hipotecznego — Zmniejszenie kwoty odsetek — Kompetencja sądu krajowego)	5
2015/C 320/07	Sprawa C-123/14: Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 15 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd – Warna – Bułgaria) – „Itales” OOD/Direktor na Direkcija „Obżałwane i danyčno osiguritelna praktika” Warna pri Centralno uprawnienie na Nacionalnata agencija za prichodite (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Podatki — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Zasada neutralności podatkowej — Odliczenie VAT naliczonego — Pojęcie „dostaw towarów” — Warunki istnienia dostawy towarów — Brak dowodu na faktyczne posiadanie towarów przez bezpośredniego dostawcę)	6
2015/C 320/08	Sprawa C-142/14 P: Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 3 czerwca 2015 r. – The Sunrider Corporation/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Nannerl GmbH & Co. KG [Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie do rejestracji słownego znaku towarowego SUN FRESH — Sprzeciw właściciela wcześniejszego słownego wspólnotowego znaku towarowego SUNNY FRESH — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo towarów oznaczonych kolidującymi ze sobą znakami towarowymi — Prawo do bycia wysłuchanym — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b), art. 75 i 76]	6
2015/C 320/09	Sprawa C-159/14: Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 15 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd – Warna – Bułgaria) – Koelan EOOD/Direktor na direkcija „Obżałwane i danyčno-osiguritelna praktika” Warna pri Centralno uprawnienie na Nacionalnata agencija za prichodite (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Podatki — VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Zasada neutralności podatkowej — Odliczenie naliczonego podatku VAT — Pojęcie dostawy towarów — Przesłanki istnienia dostawy towarów — Przemieszczenie towarów przez przewoźnika bezpośrednio od dostawcy do osoby trzeciej — Brak dowodu rzeczywistego posiadania towarów przez bezpośredniego dostawcę — Brak współpracy dostawców z organami podatkowymi — Brak przeładunku towarów — Okoliczności uzasadniające podejrzenie oszustwa podatkowego).	7

2015/C 320/10	Sprawa C-291/14 P: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 11 czerwca 2015 r. – Faci SpA/ Komisja (Odwołanie — Regulamin postępowania przed Trybunałem — Artykuł 181 — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek stabilizatorów cynowych oraz epoksydowanego oleju sojowego i estrów — Grzywny — Waga naruszenia — Zasada skutecznej ochrony prawnej — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne lub oczywiście bezzasadne)	8
2015/C 320/11	Sprawa C-318/14: Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 21 maja 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud – Republika Czeska) – Slovenská autobusová doprava Trnava a.s./Krajský úřad Olomouckého kraje [Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Artykuł 49 TFUE i art. 52 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 — Publiczny transport kolejowy i drogowy — Transport autobusowy na miejskich liniach transportu publicznego — Przewoźnik z siedzibą w innym państwie członkowskim, prowadzący działalność za pośrednictwem oddziału — Obowiązek uzyskania specjalnego zezwolenia — Uprawnienia dyskrecyjne właściwego organu — Umowa o świadczenie usług publicznych]	8
2015/C 320/12	Sprawa C-343/14 P: Postanowienie Trybunału (trzecia izba) z dnia 7 maja 2015 r. – Adler Modemärkte AG/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Blufin SpA (Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Zgłoszenie słownego znaku towarowego MARINE BLEU — Sprzeciw właściciela słownego znaku towarowego BLUMARINE — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Porównanie konceptualne)	9
2015/C 320/13	Sprawa C-400/14 P: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 16 lipca 2015 r. – Basic AG Lebensmittelhandel/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), Repsol YPF, SA (Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Zgłoszenie do rejestracji graficznego wspólnotowego znaku towarowego — Element słowny „basic” — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy — Element słowny „BASIC” — Sprzeciw właściciela tego znaku towarowego — Częściowa odmowa rejestracji — Pojęcie „usług dystrybucji” oraz „usług sprzedaży detalicznej i hurtowej” — Zakres)	10
2015/C 320/14	Sprawa C-405/14: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 11 czerwca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud – Republika Czeska) – PST CLC a.s./Generální ředitelství cel (Odesłanie prejudycjalne — Klasyfikacja taryfowa — Ważność pkt 2 tabeli zawartej w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 384/2004 w okresie od 22 marca 2004 r. do 22 grudnia 2009 r. — Stosowalność tego przepisu do zgłoszeń celnych złożonych w roku 2008 — Klasyfikacja produktów przeznaczonych do komputerów, składających się z rozpraszacza ciepła i wentylatora)	10
2015/C 320/15	Sprawa C-496/14: Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 7 maja 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu – Rumunia) – Statul român/Tamara Văraru, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (Odesłanie prejudycjalne — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Zasady równego traktowania i niedyskryminacji w dziedzinie zabezpieczenia społecznego — Obliczanie kwoty dodatków na dziecko pozostające na utrzymaniu — Niewprowadzenie w życie prawa Unii — Oczywiście brak właściwości Trybunału)	11
2015/C 320/16	Sprawa C-507/14: Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 16 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça – Portugalia) – P/M (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Brak uzasadnionych wątpliwości — Jurysdykcja w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Artykuł 16 ust. 1 lit. a) — Określenie chwili, w której postępowanie przed sądem zostaje wszczęte — Wniosek o zawieszenie postępowania — Brak wpływu)	12

2015/C 320/17	Sprawa C-539/14: Postanowienie Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Castellón – Hiszpania) – Juan Carlos Sánchez Morcillo, María del Carmen Abril García/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Dyrektywa 93/13/EWG — Artykuł 7 — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuły 7 i 47 — Umowy zawierane z konsumentami — Umowa pożyczki hipotecznej — Nieuczciwe warunki umowne — Postępowanie w przedmiocie egzekucji wierzytelności zabezpieczonej hipoteką — Prawo do wniesienia odwołania)	12
2015/C 320/18	Sprawa C-576/14 P: Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 4 czerwca 2015 r. – Mirelta Ingtatlanhasznosító kft/Komisja Europejska, Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich (Odwołanie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Odmowa wszczęcia przez Komisję postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niedopuszczalności i brak właściwości Sądu — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne i w części oczywiście bezzasadne)	13
2015/C 320/19	Sprawa C-608/14: Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 7 maja 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu – Rumunia) – Elena Delia Pondiche/Statul român, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (Odesłanie prejudycjalne — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Przyznanie dodatków na dziecko pozostające na utrzymaniu — Ustalenie prawa właściwego według dnia urodzenia dziecka, a nie według dnia jego poczęcia — Niewprowadzenie w życie prawa Unii — Oczywisty brak właściwości Trybunału)	14
2015/C 320/20	Sprawa C-151/15: Postanowienie Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Coimbra – Portugalia) – Sociedade Portuguesa de Autores CRL/Ministério Público, Carlos Manuel Prata Pereira Sá Meneses, Sandra Carla Ferreira Cardoso, Douros Bar Lda (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Prawo autorskie i prawa pokrewne w społeczeństwie informacyjnym — Dyrektywa 2001/*29/WE — Artykuł 3 ust. 1 — Pojęcie publicznego udostępniania — Odtwarzanie utworów w kawiarni-restauracji z odbiornika radiowego podłączonego do głośników)	14
2015/C 320/21	Sprawa C-322/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 29 czerwca 2015 r. – Google Ireland Limited, Google Italy Srl/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni	15
2015/C 320/22	Sprawa C-329/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska) w dniu 3 lipca 2015 r. – ENEA S.A. w Poznaniu przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki	15
2015/C 320/23	Sprawa C-332/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Treviso (Włochy) w dniu 6 lipca 2015 r. – postępowanie karne przeciwko Giuseppemu Astone	16
2015/C 320/24	Sprawa C-355/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 13 lipca 2015 r. – Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH	17
2015/C 320/25	Sprawa C-397/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgerichts Itzehoe (Niemcy) w dniu 23 lipca 2015 r. – Raiffeisen Privatbank Liechtenstein AG/Gerhild Lukath	18
2015/C 320/26	Sprawa C-404/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Niemcy) w dniu 24 lipca 2015 r. – postępowanie karne/o Pál Aranyosi	18

2015/C 320/27	Sprawa C-411/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 20 maja 2015 r. w sprawie T-456/10 Timab Industries i CFPR/Komisja, wniesione w dniu 27 lipca 2015 r. przez Timab Industries i Cie financière et de participations Roullier (CFPR).	19
2015/C 320/28	Sprawa C-413/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia) w dniu 27 lipca 2015 r. – Elaine Farrell/Alan Whitty, Minister for the Environment, Irlandia i Attorney General, Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI)	20
2015/C 320/29	Sprawa C-423/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht (Niemcy) w dniu 31 lipca 2015 r. – Nils-Johannes Kratzer/R+V Allgemeine Versicherung AG	21
2015/C 320/30	Sprawa C-428/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia) w dniu 4 sierpnia 2015 r. – Child and Family Agency (CAFA)/J.D.	22
2015/C 320/31	Sprawa C-429/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Irlandia) w dniu 5 sierpnia 2015 r. – Evelyn Danqua/Minister for Justice and Equality Ireland; Attorney General	23
2015/C 320/32	Sprawa C-430/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 5 sierpnia 2015 r. – Secretary of State for Work and Pensions/Tolley (zmarła, w której imieniu działa osobisty przedstawiciel)	23
2015/C 320/33	Sprawa C-189/14: Postanowienie Prezesa pierwszej izby Trybunału z dnia 11 czerwca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Eparchiako Dikastirio Lefkosias – Cypr) – Bogdan Chain/Atlenco LTD	24
2015/C 320/34	Sprawa C-244/14: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 7 lipca 2015 r. – Komisja Europejska/ Republika Austrii	25
2015/C 320/35	Sprawa C-328/14: Postanowienie Prezesa trzeciej izby Trybunału z dnia 17 czerwca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove – Słowacja) – CD Consulting s. r. o./Anna Pančurová, Róbert Demeter, Kristína Pužová, Katarína Harakľová, Roman Novák, Marcela Grundzová, Milan Pulko, Peter Chomča, Jarmila Lešková, Katarína Malarová, Jana Belajová, Tatiana Kučkovská, Marián Demeter, Helena Chomčová, Marcela Troščáková, Nataša Virágová, Kvetuša Hudáková, Peter Grundza, Dávid Renner, Zdenko Ričalka, Jarmila Kurejová, Mária Maxinová	25
2015/C 320/36	Sprawa C-329/14: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 16 kwietnia 2015 r. – Komisja Europejska/ Republika Finlandii	25
2015/C 320/37	Sprawa C-390/14: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 5 czerwca 2015 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Eparchiako Dikastirio Larnakas – Cypr) – postępowanie karne przeciwko Masoudowi Mehrabipariemu	25
2015/C 320/38	Sprawa C-445/14: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 28 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundsverwaltungsgericht – Niemcy) – Seusen Sume/Landkreis Stade, przy uczestnictwie: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundsverwaltungsgericht	26

2015/C 320/39	Sprawy połączone C-512/14 P i C-513/14 P: Postanowienie Prezesa trzeciej izby Trybunału z dnia 17 lipca 2015 r. – Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)/Unibail Management	26
2015/C 320/40	Sprawa C-538/14: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 3 czerwca 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Finlandii	26
2015/C 320/41	Sprawa C-37/15: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 6 maja 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari – Włochy) – Cav. Giacomo Bolasco di Gianni Bolasco Sas/Comune di Monastir, Equitalia centro SpA.	26

Sąd

2015/C 320/42	Sprawa T-574/12: Postanowienie Sądu z dnia 16 lipca 2015 r. – PAN Europe i Stichting Natuur en Milieu/Komisja [Środowisko naturalne — Rozporządzenie (WE) nr 149/2008 — Najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości pestycydów — Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 — Wniosek o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej — Utrata interesu prawnego w trakcie postępowania — Umorzenie postępowania)	27
2015/C 320/43	Sprawa T-617/14: Postanowienie Sądu z dnia 14 lipca 2015 r. – Pro Asyl/EASO [Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Program operacyjny mający na celu rozmieszczenie zespołu wsparcia „azyl” na terytorium Bułgarii — Odmowa dostępu — Umorzenie postępowania — Skarga o stwierdzenie nieważności — Elektroniczny rejestr dokumentów — Oczywista częściowa niedopuszczalność]	27
2015/C 320/44	Sprawa T-724/14: Postanowienie Sądu z dnia 22 lipca 2015 r. – European Children’s Fashion Association i Instituto de Economía Pública/Komisja i EACEA [Skarga o stwierdzenie nieważności — Klauzula arbitrażowa — Program działań „Lifelong Learning (2007-2013)” — Program „Brand & Merchandising manager for SMEs in the childrens’ product sector” — Wstępne pismo informacyjne — Nota obciążeniowa — Tożsamość strony pozwanej — Częściowa niedopuszczalność]	28
2015/C 320/45	Sprawa T-769/14: Postanowienie Sądu z dnia 7 lipca 2015 r. – CGI Luxembourg i Intrasoft International/Parlament (Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie — Zamówienia publiczne na usługi — Tworzenie i utrzymywanie systemów informatycznych dla produkcji — Klasyfikacja oferenta w procedurze kaskadowej — Stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji — Umorzenie postępowania)	29
2015/C 320/46	Sprawa T-207/15 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 16 lipca 2015 r. – National Iranian Tanker Company/Rada (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Wniosek o zawieszenie wykonania — Fumus boni iuris — Wyważenie interesów — Brak pilnego charakteru)	30
2015/C 320/47	Sprawa T-293/15: Postanowienie Sądu z dnia 7 lipca 2015 r. – Banimmo/Komisja (Zamówienia publiczne na usługi — Cofnięcie zaskarżonego aktu — Umorzenie postępowania)	30
2015/C 320/48	Sprawa T-321/15 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 17 lipca 2015 r. – GSA i SGI/Parlament (Środek tymczasowy — Zamówienia publiczne dotyczące świadczenia usług — Procedura przetargowa — Bezpieczeństwo pożarowe, pomoc osobom i nadzór zewnętrzny w budynku Parlamentu w Brukseli — Odrzucenie oferty jednego oferenta i udzielenie zamówienia innemu oferentowi — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)	31

2015/C 320/49	Sprawa T-283/15: Skarga wniesiona w dniu 29 maja 2015 r. – Esso Raffinage/ECHA	32
2015/C 320/50	Sprawa T-369/15: Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2015 r. – Hernández Zamora/OHIM – Rosen Tantau (Paloma)	33
2015/C 320/51	Sprawa T-386/15: Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2015 r. – Jordi Nogues/OHIM – Grupo Osborne (BADTORO)	34
2015/C 320/52	Sprawa T-400/15: Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2015 r. – Pinto Eliseu Baptista Lopes Canhoto/OHIM – University College London (CITRUS SATURDAY).	35
2015/C 320/53	Sprawa T-408/15: Skarga wniesiona w dniu 24 lipca 2015 r. – Globo Comunicação e Participações/OHIM (dźwięki „PLIM PLIM”)	36
2015/C 320/54	Sprawa T-429/15: Skarga wniesiona w dniu 27 lipca 2015 r. – Monster Energy/OHIM – Mad Catz Interactive (MAD CATZ)	37
2015/C 320/55	Sprawa T-430/15: Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2015 r. – Flowil International Lighting/OHIM – Lorimod Prod Com (Silvania Food)	38
2015/C 320/56	Sprawa T-431/15: Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2015 r. – Fruit of the Loom/OHIM – Takko (FRUIT)	39
2015/C 320/57	Sprawa T-432/15: Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2015 r. – Inditex/OHIM – Ffauf (ZARA).	39
2015/C 320/58	Sprawa T-433/15: Skarga wniesiona w dniu 27 lipca 2015 r. – Bank Saderat/Rada	40
2015/C 320/59	Sprawa T-446/15: Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2015 r. – Indecopi/OHIM – Synergy Group (PISCO)	42
2015/C 320/60	Sprawa T-447/15: Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2015 r. – Indecopi/OHIM – Synergy Group (PISCO SOUR)	43
2015/C 320/61	Sprawa T-449/15: Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2015 r. – Satkirit Holdings/OHIM – Advanced Mailing Solutions (luvo).	44
2015/C 320/62	Sprawa T-450/15: Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2015 r. – Satkirit Holdings/OHIM – Advanced Mailing Solutions (luvoworld).	44
2015/C 320/63	Sprawa T-451/15: Skarga wniesiona w dniu 5 sierpnia 2015 r. – AlzChem/Komisja	45
2015/C 320/64	Sprawa T-453/15: Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2015 r. – Trinity Haircare/OHIM – Advance Magazine Publishers (VOGUE)	46
2015/C 320/65	Sprawa T-454/15: Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2015 r. – Laboratorios Ern/OHIM – Werner (Dynamic Life)	47

2015/C 320/66	Sprawa T-455/15: Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2015 r. – Vitra Collections/OHIM – Consorzio Origini (kształt krzesła)	48
2015/C 320/67	Sprawa T-462/15: Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2015 – Asia Leader International (Cambodia)/Komisja	49
2015/C 320/68	Sprawa T-296/13: Postanowienie Sądu z dnia 16 lipca 2015 r. – Adler Modemärkte/OHIM – Blufin (MARINE BLEU)	51
2015/C 320/69	Sprawy połączone T-593/14, T-596/14, T-601/14, T-602/14, od T-604/14 do T-606/14 i T-612/14: Postanowienie Sądu z dnia 21 lipca 2015 r. – Makhlouf/Rada	51
2015/C 320/70	Sprawa T-733/14: Postanowienie Sądu z dnia 17 lipca 2015 r. – European Dynamics Luxembourg I Evropaiki Dynamiki/Parlament	51
2015/C 320/71	Sprawa T-72/15: Postanowienie Sądu z dnia 16 lipca 2015 r. – Hippler/Komisja.	51
2015/C 320/72	Sprawa T-205/15: Postanowienie Sądu z dnia 13 lipca 2015 r. – Aguirre y Compañía/OHIM – Puma (Przedstawienie buta sportowego)	52
	Sąd do spraw Służby Publicznej	
2015/C 320/73	Sprawa F-105/15: Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2015 r. – ZZ i ZZ/CEPOL	53
2015/C 320/74	Sprawa F-107/15: Skarga wniesiona w dniu 23 lipca 2015 r. – ZZ/EKES.	53
2015/C 320/75	Sprawa F-108/15: Skarga wniesiona w dniu 27 lipca 2015 r. – ZZ i ZZ/Komisja	54
2015/C 320/76	Sprawa F-112/15: Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2015 r. – ZZ/Komisja.	55
2015/C 320/77	Sprawa F-113/15: Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2015 r. – ZZ i in./Komisja	55
2015/C 320/78	Sprawa F-115/15: Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2015 r. – ZZ/Komisja	56
2015/C 320/79	Sprawa F-118/15: Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2015 r. – ZZ/Komisja	57

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2015/C 320/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 311 z 21.9.2015

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 302 z 14.9.2015

Dz.U. C 294 z 7.9.2015

Dz.U. C 279 z 24.8.2015

Dz.U. C 270 z 17.8.2015

Dz.U. C 262 z 10.8.2015

Dz.U. C 254 z 3.8.2015

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 11 czerwca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia – Hiszpania) – Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA/Fernando Quintano Ujeta, María Isabel Sánchez García

(Sprawa C-602/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 93/13/EWG — Stosunek umowny między przedsiębiorcą a konsumentem — Umowa kredytu hipotecznego — Warunek dotyczący odsetek za zwłokę — Warunek dotyczący wcześniejszej spłaty — Postępowanie w przedmiocie egzekucji wierzytelności zabezpieczonej hipoteką — Miarkowanie kwoty odsetek — Uprawnienia sądu krajowego)

(2015/C 320/02)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia

Strony w postępowaniu głównymStrona powodowa: **Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA**Strona pozwana: **Fernando Quintano Ujeta, María Isabel Sánchez García****Sentencja**

- 1) Artykuł 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie istnieniu krajowych przepisów przewidujących miarkowanie odsetek za zwłokę w ramach umowy kredytu hipotecznego, o ile te przepisy krajowe:

— nie przesądzają o ocenie przez sąd krajowy, przed którym toczy się postępowanie w przedmiocie egzekucji wierzytelności zabezpieczonej hipoteką w tej umowie, „nieuczciwego” charakteru warunku dotyczącego odsetek za zwłokę, oraz

— nie stanowią przeszkody dla uchylecia przez sąd tego warunku, jeżeli stwierdzi on, że warunek ma „nieuczciwy” charakter, w rozumieniu art. 3 ust. 1 tej dyrektywy.

- 2) Dyrektywę 93/13 należy interpretować w ten sposób, że jeżeli sąd krajowy stwierdzi „nieuczciwy” charakter – w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 93/13 – warunku umownego uzgodnionego z konsumentem przez przedsiębiorcę, okoliczność, że warunek ten nie został wykonany nie stoi jako taka na przeszkodzie temu, by sąd krajowy wyciągnął wszelkie konsekwencje wynikające z „nieuczciwego” charakteru warunku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 31 z 1.2.2014.

Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 kwietnia 2015 r. – Sven A. von Storch/Europejski Bank Centralny (EBC)

(Sprawa C-64/14 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Osoba, której akt dotyczy bezpośrednio — Decyzje przyjęte przez Europejski Bank Centralny — Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego 2012/641/UE — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem)

(2015/C 320/03)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Sven A. von Storch (przedstawiciel: M. Kerber, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny (EBC) (przedstawiciele: C. Kroppenstedt i G. Gruber, pełnomocnicy, wspierani przez H. G. Kamanna, Rechtsanwalt)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone.
- 2) Sven A. von Storch i 5 216 pozostałych skarżących, których nazwiska znajdują się w załączniku do niniejszego postanowienia, zostają obciążeni kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 151 z 19.5.2014.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 15 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Agenzia delle Entrate/Nuova Invincibile

(Sprawa C-82/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Szósta dyrektywa 77/388/EWG)

(2015/C 320/04)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agenzia delle Entrate

Strona pozwana: Nuova Invincibile

Sentencja

Artykuły 2 i 22 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi krajowemu takiemu jak art. 9 ust. 17 ustawy nr 289 z dnia 27 grudnia 2002 r. w sprawie przepisów dotyczących opracowywania rocznego i wieloletniego budżetu państwa (ustawy budżetowej na 2003 r.), który przewiduje, uwzględniając trzęsienie ziemi, jakie miało miejsce w prowincjach Katania, Ragusa i Syrakuzy, na rzecz osób nim dotkniętych obniżenie o 90 % podatku od wartości dodanej standardowo podlegającego zapłacie za lata 1990-1992, w szczególności poprzez uprawnienie do zwrotu w tej części kwot już zapłaconych z tytułu podatku od wartości dodanej, ponieważ przepis ten nie jest zgodny z wymogami zasady neutralności podatkowej i nie pozwala na zapewnienie całkowitego poboru podatku od wartości dodanej podlegającego zapłacie na terytorium Włoch.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 12.5.2014.

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 14 lipca 2015 r. – Forgital Italy SpA/Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

(Sprawa C-84/14 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Skarga o stwierdzenie nieważności — Artykuł 263 ustęp czwarty TFUE — Prawo do odwołania — Legitymacja procesowa — Osoby fizyczne i prawne — Akty regulacyjne wymagające środków wykonawczych — Rozporządzenie celne zmieniające warunki zawieszenia cel — Możliwość wniesienia skargi do sądów krajowych)

(2015/C 320/05)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Forgital Italy SpA (przedstawiciele: V. Turinetti di Priero i R. Mastroianni, avvocati)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: F. Florindo Gijón i K. Pellinghelli, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Caeiros i D. Recchia, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Forgital Italy SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 28.4.2014.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 8 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nr 1 de Miranda de Ebro – Hiszpania) – Banco Grupo Cajatres SA/María Mercedes Manjón Pinilla, Comunidad Hereditaria formada al fallecimiento de D. M. A. Viana Gordejuela

(Sprawa C-90/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 93/13/EWG — Umowa zawarta pomiędzy przedsiębiorcą a konsumentem — Umowa hipoteczna — Postanowienie dotyczące odsetek za zwłokę — Postanowienie dotyczące wcześniejszej spłaty — Procedura zajęcia hipotecznego — Zmniejszenie kwoty odsetek — Kompetencja sądu krajowego)

(2015/C 320/06)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 1 de Miranda de Ebro

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Banco Grupo Cajatres SA

Strona pozwana: María Mercedes Manjón Pinilla, Comunidad Hereditaria formada al fallecimiento de D. M. A. Viana Gordejuela

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że dokonywana przez sąd krajowy ocena nieuczciwego charakteru warunku umowy objętej tą dyrektywą wymaga, aby uwzględnił on charakter dóbr i usług, które stanowią przedmiot umowy w odniesieniu do wszelkich towarzyszących jej okoliczności w chwili jej zawarcia.
- 2) Artykuły 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym przewidującym zmniejszenie odsetek za zwłokę w ramach umowy kredytu hipotecznego, o ile te przepisy krajowe:

— nie przesądzają oceny nieuczciwego charakteru postanowienia dotyczącego odsetek za zwłokę dokonywanej przez sąd krajowy, przed którym toczy się procedura egzekucji z hipoteki wynikającej z owej umowy

— nie stoją na przeszkodzie, aby ów sąd nie zastosował owego postanowienia, gdyby stwierdził, że ma ono nieuczciwy charakter w rozumieniu art. 3 ust. 1 owej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 151 z 19.5.2014.

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 15 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd – Warna – Bułgaria) – „Itales” OOD/ Direktor na Direkcija „Obzhałwane i danyczno osiguritelna praktika” Warna pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za prichodite

(Sprawa C-123/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Podatki — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Zasada neutralności podatkowej — Odliczenie VAT naliczonego — Pojęcie „dostaw towarów” — Warunki istnienia dostawy towarów — Brak dowodu na faktyczne posiadanie towarów przez bezpośredniego dostawcę)

(2015/C 320/07)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd – Warna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Itales” OOD

Strona pozwana: Direktor na Direkcija „Obzhałwane i danyczno osiguritelna praktika” Warna pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za prichodite

Sentencja

Przepisy dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, dotyczące prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, aby organy podatkowe państwa członkowskiego uznały, iż nie została dokonana dostawa towarów, skutkiem czego nabywca nie ma możliwości odliczenia podatku od wartości dodanej zapłaconego przy tym nabyciu, ponieważ nie wykazał on ani pochodzenia danych towarów, ani posiadania tych towarów przez dostawcę, mimo iż organy podatkowe nie wykazały, że ów nabywca uczestniczył w oszustwie w zakresie podatku od wartości dodanej i wiedział lub powinien był wiedzieć, iż sporna transakcja była tym oszustwem objęta.

⁽¹⁾ Dz.U. C 151 z 19.5.2014.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 3 czerwca 2015 r. – The Sunrider Corporation/ Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Nannerl GmbH & Co. KG

(Sprawa C-142/14 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie do rejestracji słownego znaku towarowego SUN FRESH — Sprzeciw właściciela wcześniejszego słownego wspólnotowego znaku towarowego SUNNY FRESH — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo towarów oznaczonych kolidującymi ze sobą znakami towarowymi — Prawo do bycia wysłuchanym — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b), art. 75 i 76]

(2015/C 320/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Sunrider Corporation (przedstawiciele: N. Dontas i K. Markakis, dikogoroi)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Bullock, pełnomocnik), Nannerl GmbH & Co. KG (przedstawiciel: A. Thünken, Rechtsanwalt)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w pozostałym zakresie oddalone.
- 2) The Sunrider Corporation zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 212 z 7.7.2014.

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 15 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd – Warna – Bułgaria) – Koela-N EOOD/ Direktor na direkcija „Obżałwane i danyczno-osiguritelna praktika” Warna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za приходите

(Sprawa C-159/14) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Podatki — VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Zasada neutralności podatkowej — Odliczenie naliczonego podatku VAT — Pojęcie dostawy towarów — Przesłanki istnienia dostawy towarów — Przemieszczenie towarów przez przewoźnika bezpośrednio od dostawcy do osoby trzeciej — Brak dowodu rzeczywistego posiadania towarów przez bezpośredniego dostawcę — Brak współpracy dostawców z organami podatkowymi — Brak przeladunku towarów — Okoliczności uzasadniające podejrzenie oszustwa podatkowego)

(2015/C 320/09)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd – Warna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Koela-N EOOD

Strona przeciwna: Direktor na direkcija „Obżałwane i danyczno-osiguritelna praktika” Warna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za приходите

Sentencja

- 1) Artykuł 14 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, aby administracja podatkowa państwa członkowskiego stwierdziła, że dostawa towarów nie została dokonana, z tym skutkiem, iż stanowi to przeszkodę dla odliczenia przez nabywcę podatku od wartości dodanej uiszczanego przy tym nabyciu ze względu na to, że ten nabywca nie otrzymał towaru, który nabył, lecz przesłał go bezpośrednio do osoby trzeciej, której go odsprzedał, lub ze względu na to, że bezpośredni dostawca tego nabywcy nie otrzymał towaru, który nabył, lecz przesłał go bezpośrednio do niego.

- 2) Brak współpracy poprzednich dostawców podatnika w łańcuchu dostaw z organami podatkowymi oraz brak przeładunku danych towarów nie stanowią, same w sobie, obiektywnych okoliczności wystarczających, aby stwierdzić, że ten podatnik wiedział lub powinien był wiedzieć, iż transakcja powoływana na poparcie jego prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej jest związana z oszustwem podatkowym. Jednakże powyższe dwa fakty stanowią obiektywne okoliczności, które można uwzględnić w ramach całościowej oceny wszystkich dowodów i okoliczności faktycznych w celu określenia, czy wspomniany podatnik wiedział lub powinien był wiedzieć, iż transakcja powoływana na poparcie jego prawa do odliczenia jest związana z oszustwem podatkowym.

(¹) Dz.U. C 175 z 10.6.2014.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 11 czerwca 2015 r. – Faci SpA/Komisja

(Sprawa C-291/14 P) (¹)

(Odwołanie — Regulamin postępowania przed Trybunałem — Artykuł 181 — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek stabilizatorów cynowych oraz epoksydowanego oleju sojowego i estrów — Grzywny — Waga naruszenia — Zasada skutecznej ochrony prawnej — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne lub oczywiście bezzasadne)

(2015/C 320/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Faci SpA (przedstawiciele: S. Piccardo, avvocato, S. Crosby, solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castilla Contreras, J. Norris – Usher i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Faci SpA zostaje obciążona kosztami.

(¹) Dz.U. C 303 z 8.9.2014.

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 21 maja 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud – Republika Czeska) – Slovenská autobusová doprava Trnava a.s./Krajský úřad Olomouckého kraje

(Sprawa C-318/14) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Artykuł 49 TFUE i art. 52 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 — Publiczny transport kolejowy i drogowy — Transport autobusowy na miejskich liniach transportu publicznego — Przewoźnik z siedzibą w innym państwie członkowskim, prowadzący działalność za pośrednictwem oddziału — Obowiązek uzyskania specjalnego zezwolenia — Uprawnienia dyskrecjonalne właściwego organu — Umowa o świadczenie usług publicznych]

(2015/C 320/11)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Slovenská autobusová doprava Trnava a.s.

Strona pozwana: Krajský úřad Olomouckého kraje

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona przepisowi państwa członkowskiego, który nakłada wyłącznie na przewoźników zagranicznych, którzy mają oddział w tym państwie członkowskim, obowiązek uzyskania specjalnego zezwolenia wydawanego przez właściwe organy w ramach ich uprawnień dyskrejonalnych, w celu wykonywania działalności w zakresie publicznego miejskiego transportu drogowego tylko na terytorium tego państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 351 z 6.10.2014.

Postanowienie Trybunału (trzecia izba) z dnia 7 maja 2015 r. – Adler Modemärkte AG/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Blufin SpA

(Sprawa C-343/14 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Zgłoszenie słownego znaku towarowego MARINE BLEU — Sprzeciw właściciela słownego znaku towarowego BLUMARINE — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Porównanie konceptualne)

(2015/C 320/12)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Adler Modemärkte AG (przedstawiciel: J.C. Plate, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik), Blufin (przedstawiciele: F. Caricato i F. Cicogna, avvocati)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Adler Modemärkte AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 351 z 6.10.2014.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 16 lipca 2015 r. – Basic AG Lebensmittelhandel/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), Repsol YPF, SA

(Sprawa C-400/14 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Zgłoszenie do rejestracji graficznego wspólnotowego znaku towarowego — Element słowny „basic” — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy — Element słowny „BASIC” — Sprzeciw właściciela tego znaku towarowego — Częściowa odmowa rejestracji — Pojęcie „usług dystrybucji” oraz „usług sprzedaży detalicznej i hurtowej” — Zakres)

(2015/C 320/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Basic AG Lebensmittelhandel (przedstawiciele: D. Altenburg i T. Haug, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik), Repsol YPF, SA (przedstawiciel: J.B. Devaureix, abogado)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Basic AG Lebensmittelhandel zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 431 z 1.12.2014.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 11 czerwca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud – Republika Czeska) – PST CLC a.s./Generální ředitelství cel

(Sprawa C-405/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Klasyfikacja taryfowa — Ważność pkt 2 tabeli zawartej w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 384/2004 w okresie od 22 marca 2004 r. do 22 grudnia 2009 r. — Stosowalność tego przepisu do zgłoszeń celnych złożonych w roku 2008 — Klasyfikacja produktów przeznaczonych do komputerów, składających się z rozpraszacza ciepła i wentylatora)

(2015/C 320/14)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PST CLC a.s.

Strona pozwana: Generální ředitelství cel

Sentencja

- 1) Punkt 2 tabeli zawartej w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 384/2004 z dnia 1 marca 2004 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury Scalonej był nieważny w okresie obowiązywania tego rozporządzenia, czyli od dnia 22 marca 2004 r. do dnia 22 grudnia 2009 r.
- 2) O ile sporne produkty składały się z rozpraszacza ciepła i wentylatora oraz były przeznaczone wyłącznie do zamontowania w komputerach, co podlega weryfikacji przez sąd krajowy, ich klasyfikacji taryfowej należy dokonać na podstawie ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1214/2007 z dnia 20 września 2007 r.

(¹) Dz.U. C 431 z 1.12.2014.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 7 maja 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu – Rumunia) – Statul român/Tamara Văraru, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

(Sprawa C-496/14) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Zasady równego traktowania i niedyskryminacji w dziedzinie zabezpieczenia społecznego — Obliczanie kwoty dodatków na dziecko pozostające na utrzymaniu — Niewprowadzenie w życie prawa Unii — Oczywisty brak właściwości Trybunału)

(2015/C 320/15)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Sibiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Statul român

Strona przeciwna: Tamara Văraru, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytanie skierowane do niego w postanowieniu z dnia 9 października 2014 r. wydanym przez Tribunalul Sibiu (Rumunia).

(¹) Dz.U. C 46 z 9.2.2015.

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 16 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça – Portugalia) – P/M

(Sprawa C-507/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Brak uzasadnionych wątpliwości — Jurysdykcja w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Artykuł 16 ust. 1 lit. a) — Określenie chwili, w której postępowanie przed sądem zostaje wszczęte — Wniosek o zawieszenie postępowania — Brak wpływu)

(2015/C 320/16)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal de Justiça.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: P

Druga strona postępowania: M

Sentencja

Artykuł 16 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 należy interpretować w ten sposób, że uważa się, iż postępowanie przed sądem zostało wszczęte w chwili wniesienia do tego sądu pisma wszczynającego postępowanie bądź pisma równorzędnego nawet jeśli w międzyczasie postępowanie zostało zawieszono z inicjatywy powoda lub wnioskodawcy, o ile pismo to nie zostało doręczone drugiej stronie postępowania, ani nie powzięła ona o nim wiedzy, ani nie przystąpiła ona do udziału w tym postępowaniu w żaden inny sposób, pod warunkiem, że następnie powód lub wnioskodawca nie zaniechał podjęcia czynności, do których podjęcia był obowiązany dla celów doręczenia pisma drugiej stronie postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 23.2.2015.

Postanowienie Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Castellón – Hiszpania) – Juan Carlos Sánchez Morcillo, María del Carmen Abril García/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

(Sprawa C-539/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Dyrektywa 93/13/EWG — Artykuł 7 — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuły 7 i 47 — Umowy zawierane z konsumentami — Umowa pożyczki hipotecznej — Nieuczciwe warunki umowne — Postępowanie w przedmiocie egzekucji wierzytelności zabezpieczonej hipoteką — Prawo do wniesienia odwołania)

(2015/C 320/17)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Castellón.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Juan Carlos Sánchez Morcillo, María del Carmen Abril García

Strona pozwana: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Sentencja

Artykuł 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich w związku z art. 7 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w taki sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu takiemu jak ten będący przedmiotem postępowania głównego, na mocy którego konsument jako dłużnik, przeciwko któremu wszczęto postępowanie w przedmiocie egzekucji wierzytelności zabezpieczonej hipoteką, może wnieść odwołanie od orzeczenia oddalającego sprzeciw wobec egzekucji jedynie wówczas, gdy sąd pierwszej instancji nie uwzględnił podstawy sprzeciwu dotyczącej nieuczciwego charakteru warunku umownego stanowiącego podstawę tytułu egzekucyjnego, nawet jeśli przedsiębiorca może wnieść odwołanie od każdego orzeczenia kończącego postępowanie, niezależnie od podstawy sprzeciwu, na której orzeczenie takie się opiera.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2015.

**Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 4 czerwca 2015 r. – Mirelta Inगतlanhasznosító kft/
Komisja Europejska, Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich**

(Sprawa C-576/14 P) ⁽¹⁾

**(Odwołanie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Odmowa wszczęcia przez Komisję postępowania
w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niedopuszczalności i brak właściwości
Sądu — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne i w części oczywiście bezzasadne)**

(2015/C 320/18)

Język postępowania: węgierski

Strony

Wnoszący odwołanie: Mirelta Inगतlanhasznosító kft (przedstawiciel: K. Pap, ügyvéd)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone i w części oddalone.
- 2) Mirelta Inगतlanhasznosító kft ponosi własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 73 z 2.3.2015.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 7 maja 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu – Rumunia) – Elena Delia Pondiche/Statul român, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

(Sprawa C-608/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Przyznanie dodatków na dziecko pozostające na utrzymaniu — Ustalenie prawa właściwego według dnia urodzenia dziecka, a nie według dnia jego poczęcia — Niewprowadzenie w życie prawa Unii — Oczywisty brak właściwości Trybunału)

(2015/C 320/19)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Sibiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Elena Delia Pondiche

Strona pozwana: Statul român, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania skierowane do niego w postanowieniu z dnia 20 listopada 2014 r. wydanym przez Tribunalul Sibiu (Rumunia).

⁽¹⁾ Dz.U. C 89 z 16.3.2015.

Postanowienie Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Coimbra – Portugalia) – Sociedade Portuguesa de Autores CRL/Ministério Público, Carlos Manuel Prata Pereira Sá Meneses, Sandra Carla Ferreira Cardoso, Douros Bar Lda

(Sprawa C-151/15) ⁽¹⁾

*(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Prawo autorskie i prawa pokrewne w społeczeństwie informacyjnym — Dyrektywa 2001/*29/WE — Artykuł 3 ust. 1 — Pojęcie publicznego udostępniania — Odtwarzanie utworów w kawiarni-restauracji z odbiornika radiowego podłączonego do głośników)*

(2015/C 320/20)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Relação de Coimbra

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Sociedade Portuguesa de Autores CRL

Strona pozwana: Ministério Público, Carlos Manuel Prata Pereira Sá Meneses, Sandra Carla Ferreira Cardoso, Douros Bar Lda

Sentencja

Pojęcie publicznego udostępniania w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono odtwarzanie przez podmioty prowadzące kawiarnię-restaurację na rzecz klientów obecnych w lokalu utworów muzycznych i utworów muzyczno-literackich nadawanych przez stację radiową za pośrednictwem odbiornika radiowego podłączonego do głośników lub do wzmacniacza dźwięku.

(¹) Dz.U. C 205 z 22.6.2015.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 29 czerwca 2015 r. – Google Ireland Limited, Google Italy Srl/ Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Sprawa C-322/15)

(2015/C 320/21)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Google Ireland Limited, Google Italy Srl

Strona pozwana: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stoi na przeszkodzie dla stosowania zaskarżonej decyzji Autorità di garanzia delle Telecomunicazioni nr 397/13/CONS i związanych z nią przepisów prawa krajowego, w interpretacji przyjętej przez tenże urząd, wymagających całościowej „informacji gospodarczej o systemie telekomunikacyjnym” (którą należy sporządzić zgodnie z włoskimi przepisami księgowymi) w sprawie działalności gospodarczej prowadzonej w stosunku do włoskich konsumentów – która to informacja uzasadniona jest celami ochrony konkurencji powiązanymi z innymi, bardziej ograniczonymi funkcjami instytucjonalnymi urzędu chroniącego pluralizm w rozważanym sektorze – od operatorów, pomimo iż nie są oni objęci zakresem stosowania przepisów z tego sektora (tekstem jednolitym o audiowizualnych i radiofonicznych usługach medialnych), a w szczególności w rozpatrywanych okolicznościach faktycznych od operatora krajowego wykonującego jedynie usługi na rzecz swojej zależnej spółki prawa irlandzkiego, a także, w odniesieniu do tej spółki, od operatora niemającego siedziby i nieprowadzącego działalności z wykorzystaniem pracowników na terytorium kraju, czyli innymi słowy czy stosowanie tej decyzji i tych przepisów stanowi środek ograniczający swobodne świadczenie usług wewnątrz Unii Europejskiej z naruszeniem art. 56 traktatu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska) w dniu 3 lipca 2015 r. – ENEA S.A. w Poznaniu przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

(Sprawa C-329/15)

(2015/C 320/22)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ENEA S.A. w Poznaniu

Strona pozwana: Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że pomoc publiczną stanowi obowiązek zakupu energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła przewidziany w art. 9a ust. 8 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne w brzmieniu obowiązującym w 2006 r., nadanym na podstawie art. 1 pkt 13 ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2005 r., nr 62, poz. 552)?
- 2) W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie nr 1, czy art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że na naruszenie tego przepisu może powołać się w postępowaniu przed sądem krajowym przedsiębiorstwo energetyczne traktowane jako emanacja państwa członkowskiego, które było zobowiązane do wykonania obowiązku kwalifikowanego jako pomoc publiczna?
- 3) W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pytania nr 1 i 2, czy art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w związku z art. 4 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Unię Europejską należy interpretować w ten sposób, że sprzeczność wynikającego z prawa krajowego obowiązku z art. 107 Traktatu ustanawiającego Unię Europejską wyłącza możliwość nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorstwo, które nie wykonało tego obowiązku?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Treviso
(Włochy) w dniu 6 lipca 2015 r. – postępowanie karne przeciwko Giuseppemu Astone**

(Sprawa C-332/15)

(2015/C 320/23)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Treviso

Oskarżony

Giuseppe Astone

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r.⁽¹⁾ zgodnie z orzecznictwem wspólnotowym przytoczonym w uzasadnieniu, stoją na przeszkodzie przepisom krajowym państw członkowskich – takim jak wyżej wspomniane przepisy obowiązujące we Włoszech (art. 19 dekretu prezydenta republiki 633/1972) – które wykluczają, także z punktu widzenia prawa karnego, możliwość wykonywania prawa do odliczenia, jeżeli nie zostały złożone deklaracje podatku VAT, a w szczególności deklaracja dotycząca roku następującego po roku, w którym prawo to powstało?

- 2) Czy przepisy dyrektywy 2006/2012/WE z dnia 28 listopada 2006 r., zgodnie z orzecznictwem wspólnotowym przytoczonym w uzasadnieniu, stoją na przeszkodzie przepisom krajowym państw członkowskich – takim jak wyżej wspomniane przepisy obowiązujące we Włoszech (art. 25 i art. 39 dekretu prezydenta republiki 633/1972) – które wykluczają możliwość uwzględnienia, także z punktu widzenia prawa karnego, w celu odliczenia podatku VAT, faktur kosztowych, które nie zostały w żaden sposób zarejestrowane przez podatnika?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 13 lipca 2015 r. – Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH

(Sprawa C-355/15)

(2015/C 320/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca/powodowa/wnosząca odwołanie: Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH

Pozostali uczestnicy postępowania: Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co KG in Wien

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy, mając na względzie zasady sformułowane w wyroku Trybunału z dnia 4 lipca 2013 r. w sprawie C-100/12 Fastweb SpA ⁽¹⁾, art. 1 ust. 3 dyrektywy Rady nr 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane ⁽²⁾, zmienionej przez dyrektywę 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniającą dyrektywę Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych ⁽³⁾ (zwanej dalej „dyrektywą 89/665”) należy interpretować w ten sposób, że oferentowi, którego oferta została ostatecznie odrzucona przez instytucję zamawiającą, i który w związku z tym nie jest zainteresowanym oferentem, można odmówić dostępu do odwołania od decyzji o udzieleniu zamówienia (decyzji o zawarciu umowy ramowej) i o zawarciu umowy (obejmującej wymagane na podstawie art. 2 ust. 7 dyrektywy prawo do przyznania odszkodowania), mimo że oferty złożyli tylko dwaj oferenci i oferta wybranego oferenta, któremu udzielono zamówienia, powinna być, zgodnie z twierdzeniem niezainteresowanego oferenta, również zostać odrzucona?

W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej:

- 2) Czy, mając na względzie zasady wynikające z wyroku Trybunału z dnia 4 lipca 2013 r. w sprawie C-100/12 Fastweb SpA, art. 1 ust. 3 dyrektywy 89/665 należy interpretować w ten sposób, że podmiotowi niebędącemu zainteresowanym oferentem (zgodnie z art. 2a dyrektywy) powinien zostać przyznany dostęp do odwołania tylko wtedy,
- gdy z akt postępowania odwoławczego jednoznacznie wynika, że oferta wybranego oferenta nie jest prawidłowa?
 - gdy oferta wybranego oferenta nie jest prawidłowa ze względu na takie same podstawy?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2013:448

⁽²⁾ Dz.U. L 395, s. 33.

⁽³⁾ Dz.U. L 335, s. 31.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgerichts Itzehoe (Niemcy) w dniu 23 lipca 2015 r. – Raiffeisen Privatbank Liechtenstein AG/Gerhild Lukath

(Sprawa C-397/15)

(2015/C 320/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgerichts Itzehoe

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Raiffeisen Privatbank Liechtenstein AG

Strona pozwana: Gerhild Lukath

Pozostali zainteresowani uczestnicy postępowania: Rüdiger Boy, Boy Finanzbereitung GmbH, Christian Maibaum, Vienna-Life Versicherungs AG, Frank Weber

Pytania prejudycjalne

- Czy zawartą pomiędzy bankiem a konsumentem umowę w przedmiocie udzielenia kredytu powiązaną z umową ubezpieczenia na życie oraz umową w przedmiocie doradztwa i czynności brokerskich w zakresie inwestycji kapitałowych, które ze swej strony służą jako zabezpieczenie pożyczonej kwoty, należy uznać za umowę o świadczenie usług w rozumieniu art. 5 ust. 2 konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych z dnia 19 czerwca 1980 r. ⁽¹⁾ [„konwencji rzymskiej”]?
- Czy ten art. 5 ust. 2 tej konwencji znajduje zastosowanie w przypadkach, w których reklama czy też zachęta do nawiązania stosunku umownego są kierowane z kraju, w którym konsument [ma] swe główne [miejsce zamieszkania], lecz podpisuje on umowy w miejscu, w którym przebywa on czasowo, zaś strona zawartej z tym konsumentem umowy czy też jej przedstawiciel otrzymali od tego konsumenta zlecenie w kraju, w którym znajduje się jego główne miejsce zamieszkania?

⁽¹⁾ Dz.U. L 266, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Niemcy) w dniu 24 lipca 2015 r. – postępowanie karne/o Pál Aranyosi

(Sprawa C-404/15)

(2015/C 320/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Strony w postępowaniu głównym

Pál Aranyosi

Druga strona postępowania: Generalstaatsanwaltschaft Bremen

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 3 decyzji ramowej Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi⁽¹⁾ (2002/584/WSiSW) należy interpretować w ten sposób, że ekstradycja w celu przeprowadzenia postępowania karnego jest niedopuszczalna, jeżeli istnieją poważne podstawy wskazujące na to, że warunki pozbawienia wolności w państwie wydającym nakaz naruszają prawa podstawowe danej osoby i ogólne zasady zagwarantowane w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, czy też należy go interpretować w ten sposób, że państwo wykonujące nakaz w tych przypadkach może lub musi uzależnić rozstrzygnięcie o dopuszczalności ekstradycji od uzyskania gwarancji, że zostaną zapewnione odpowiednie warunki pozbawienia wolności? Czy państwo wykonujące nakaz może lub musi sformułować w tym względzie konkretne wymagania minimalne w stosunku do gwarantowanych warunków pozbawienia wolności?
- 2) Czy art. 5 i art. 6 ust. 1 decyzji ramowej Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (2002/584/WSiSW) należy interpretować w ten sposób, że organ sądowy wydający nakaz jest także uprawniony do udzielenia gwarancji, iż zostaną zapewnione odpowiednie warunki pozbawienia wolności, czy też uprawnienie to regulują krajowe przepisy dotyczące podziału kompetencji państwa członkowskiego wydającego nakaz?

⁽¹⁾ Dz.U. L 190, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 20 maja 2015 r. w sprawie T-456/10 Timab Industries i CFPR/Komisja, wniesione w dniu 27 lipca 2015 r. przez Timab Industries i Cie financière et de participations Roullier (CFPR)

(Sprawa C-411/15 P)

(2015/C 320/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszące odwołanie: Timab Industries i Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (przedstawiciel: N. Lenoir, avocate)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 20 maja 2015 r. wydanego w sprawie T-456/10;
- odesłanie sprawy do Sądu w celu obniżenia we właściwy sposób kwoty grzywny;
- incydentalnie, stwierdzenie, że Sąd naruszył prawo do sprawiedliwego procesu ze względu na nadmierny czas trwania postępowania sądowego;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszące odwołanie podnoszą pięć zarzutów zmierzających do uchylenia zaskarżonego wyroku.

W pierwszej kolejności wnoszące odwołanie twierdzą, że Sąd naruszył zasady dotyczące ciężaru dowodu oraz prawo do obrony, uznając, że zadaniem skarżących było udowodnienie w trakcie postępowania ugodowego, że nie uczestniczyły one w kartelu przed rokiem 1993.

W drugiej kolejności podnoszą one, że Sąd naruszył ich prawo do nieoskarżania samego siebie oraz prawo do obrony. Według nich Sąd nie wykonał swego nieograniczonego prawa orzekania, rezygnując z przeprowadzenia kontroli obowiązku dowodowego Komisji w odniesieniu do domniemanych „oświadczeń” skarżących, co miało znaczący wpływ na ustalenie wysokości grzywny.

W trzeciej kolejności wnoszące odwołanie podnoszą, że Sąd przekroczył zakres przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania, uznając za „nowe elementy” uznanie przez Komisję, po wycofaniu się skarżących z postępowania ugodowego, że nie uczestniczyły one w kartelu w latach 1978–1992, po to by móc uzasadnić wymierzenie znacznie większej grzywny za naruszenie, którego czas trwania był istotnie ograniczony.

W czwartej kolejności wnoszące odwołanie twierdzą, że Sąd naruszył swe nieograniczone prawo orzekania, przedstawił w wyroku wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie, dopuścił się naruszeń prawa przy stosowaniu postępowania ugodowego oraz naruszył zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i równego traktowania, zatwierdzając prawie całkowite uchylenie obniżek ze względu na współpracę przyznanych w trakcie postępowania ugodowego, w sytuacji gdy skarżące nie mogły racjonalnie spodziewać tak daleko idącej w skutkach decyzji.

W ostatniej kolejności wnoszące odwołanie zarzucają Sądowi, że naruszył on swe nieograniczone prawo orzekania, a także zasady równego traktowania oraz indywidualizacji kar.

Incydentalnie wnoszące odwołanie zwracają się w końcu do Trybunału o stwierdzenie, że Sąd zlekceważył prawo do sprawiedliwego procesu, naruszając art. 47 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 6 ust. 1 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, ze względu na to, że czas trwania postępowania był nadmiernie długi.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia)
w dniu 27 lipca 2015 r. – Elaine Farrell/Alan Whitty, Minister for the Environment, Ireland
i Attorney General, Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI)**

(Sprawa C-413/15)

(2015/C 320/28)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Powód w pierwszej instancji: Elaine Farrell

Druga strona postępowania: Alan Whitty, Minister for the Environment, Ireland i Attorney General, Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy kryteria określone w wyroku Foster i in. (C-188/89), wymienione w jego pkt 20, służące ustaleniu, jakie podmioty uznaje się za działające w imieniu państwa członkowskiego, należy rozumieć w ten sposób, że poszczególne przesłanki stosuje się:
 - a) łącznie, czy
 - b) rozdzielnie?
- 2) W zakresie, w jakim odrębne kwestie, o których mowa w wyroku Foster i in. (C-188/89), można ewentualnie uznać za czynniki, które powinny zostać należycie uwzględnione przy dokonywaniu kompleksowej oceny, nasuwa się pytanie, czy istnieje podstawowa zasada dotycząca odrębnych czynników wskazanych w tym wyroku, którą sąd powinien stosować w toku rozumowania dotyczącego oceny, czy określona jednostka jest podmiotem działającym w imieniu państwa?
- 3) Czy dla uznania, że określona jednostka jest podmiotem działającym w imieniu państwa członkowskiego wystarczy, aby państwo członkowskie przekazało jej szeroki zakres odpowiedzialności w oczywistym celu wypełniania zobowiązań wynikających z prawa Unii, czy też konieczne jest ponadto, aby jednostka ta dodatkowo (a) posiadała szczególne uprawnienia lub (b) działała pod bezpośrednią kontrolą lub nadzorem tego państwa członkowskiego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht (Niemcy) w dniu 31 lipca 2015 r. – Nils-Johannes Kratzer/R+V Allgemeine Versicherung AG

(Sprawa C-423/15)

(2015/C 320/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Nils-Johannes Kratzer.

Druga strona postępowania: R+V Allgemeine Versicherung AG.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 3 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy ⁽¹⁾ i art. 14 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja przeredagowana) ⁽²⁾ należy dokonywać w taki sposób, że zamiar „uzyskania dostępu do zatrudnienia lub wykonywania zawodu” ma także osoba, z której podania o pracę wynika, że nie zamierza uzyskać zatrudnienia i pracy, lecz jedynie status osoby ubiegającej się o zatrudnienie, aby móc dochodzić roszczeń odszkodowawczych?

2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy sytuacja, w której status osoby ubiegającej się o zatrudnienie uzyskany został nie w celu uzyskania zatrudnienia i pracy, lecz w celu dochodzenia roszczeń odszkodowawczych, może w świetle prawa Unii zostać uznana za nadużycie prawa?

⁽¹⁾ Dz.U. L 303, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 204, s. 23.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia)
w dniu 4 sierpnia 2015 r. – Child and Family Agency (CAFA)/J.D.**

(Sprawa C-428/15)

(2015/C 320/30)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Child and Family Agency (CAFA)

Druga strona postępowania: J.D.

Inna strona postępowania: R.P.D.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 15 rozporządzenia (WE) nr 2201/2003 ⁽¹⁾ stosuje się w przypadku wniosków składanych w zakresie pieczy nad dzieckiem na podstawie prawa publicznego przez organ lokalny państwa członkowskiego, w sytuacji w której, gdyby sąd innego państwa członkowskiego uznał się za właściwy, spowodowałoby to konieczność wszczęcia odrębnego postępowania przez inny organ na podstawie innych przepisów i – ewentualnie – prawdopodobnie w oparciu o inne okoliczności faktyczne?
- 2) Jeśli tak, to w jakim zakresie, o ile w ogóle, sąd powinien rozważyć prawdopodobny wpływ uwzględnienia wniosku złożonego na mocy art. 15 na prawo do swobodnego przemieszczania się osób, których dotyczy ten wniosek dotyczy?
- 3) Jeśli „najlepszy interes dziecka”, o którym mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2201/2003, odnosi się jedynie do decyzji w przedmiocie sądu właściwego, to jakie czynniki sąd może w ramach tego pojęcia rozważyć, których nie wziął już pod uwagę rozstrzygając, czy inny sąd nie jest „lepiej umiejscowiony”?
- 4) Czy na potrzeby art. 15 rozporządzenia (WE) nr 2201/2003 sąd może wziąć pod uwagę prawo materialne, przepisy proceduralne lub praktykę sądów odpowiedniego państwa członkowskiego?

- 5) Stosując art. 15 rozporządzenia 2201/2003, w jakim zakresie sąd krajowy powinien wziąć pod uwagę szczególne okoliczności sprawy, w tym chęć matki przeniesienia się poza obszar właściwości służb socjalnych jej państwa pochodzenia, a następnie urodzenia dziecka na obszarze innego państwa, którego system służb socjalnych uważa za korzystniejszy?
- 6) Jakie dokładnie kwestie powinien rozważyć sąd krajowy w celu stwierdzenia, który sąd jest lepiej umiejscowiony do rozpatrzenia sprawy?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, Dz.U. L 338, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Irlandia)
w dniu 5 sierpnia 2015 r. – Evelyn Danqua/Minister for Justice and Equality Ireland; Attorney
General**

(Sprawa C-429/15)

(2015/C 320/31)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Evelyn Danqua

Druga strona postępowania: Minister for Justice and Equality Ireland; Attorney General

Przy udziale: Refugee Legal Services

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy postępowanie w sprawie wniosku o udzielenie azylu, które regulowane jest przepisami prawa krajowego wykonującymi zobowiązania państwa członkowskiego na gruncie dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony, może stanowić właściwy punkt odniesienia dla oceny procedury w sprawie wniosku o udzielenie ochrony uzupełniającej z punktu widzenia wymogów zasady równoważności?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej, czy z punktu widzenia zasady równoważności ma znaczenie okoliczność, że termin do złożenia wniosku o udzielenie ochrony uzupełniającej służy realizacji ważnego celu polegającego na zapewnieniu, że wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej będą rozpatrywane w rozsądnym terminie?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the
United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 5 sierpnia 2015 r. – Secretary of State for Work
and Pensions/Tolley (zmarła, w której imieniu działa osobisty przedstawiciel)**

(Sprawa C-430/15)

(2015/C 320/32)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Secretary of State for Work and Pensions

Druga strona postępowania: Tolley (zmarła, w której imieniu działa osobisty przedstawiciel)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy składnik z tytułu niesamodzielnności zasiłku na utrzymanie w przypadku niepełnosprawności (DLA) w Zjednoczonym Królestwie został poprawnie sklasyfikowany dla celów rozporządzenia nr 1408/71⁽¹⁾ jako świadczenie z tytułu niepełnosprawności, nie zaś świadczenie pieniężne w razie choroby?
- 2)
 - (i) Czy osoba, której prawo do zasiłku na utrzymanie w przypadku niepełnosprawności w Zjednoczonym Królestwie ustaje na podstawie prawa krajowego Zjednoczonego Królestwa z uwagi na przeniesienie się do innego państwa członkowskiego i która zakończyła wszelką działalność zawodową przed tym przeniesieniem, jednakże pozostaje ubezpieczona na wypadek starości w ramach systemu zabezpieczenia społecznego Zjednoczonego Królestwa, przestaje podlegać ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa dla celów art. 13 ust. 2 lit. f) rozporządzenia nr 1408/71?
 - (ii) Czy osoba taka w jakimkolwiek przypadku podlega w dalszym ciągu ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w świetle pkt 19 lit. c) pozycji dotyczącej Zjednoczonego Królestwa w załączniku VI do rozporządzenia?
 - (iii) Jeżeli przestała ona podlegać ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w rozumieniu art. 13 ust. 2 lit. f), czy Zjednoczone Królestwo jest zobowiązane, czy też jedynie uprawnione na podstawie pkt 20 załącznika VI do stosowania względem niej przepisów tytułu III rozdział 1 rozporządzenia?
- 3)
 - (i) Czy szeroka definicja pracownika najemnego zawarta w wyroku Dodl i Oberhollenzer (EU:C:2005:364) znajduje zastosowanie dla celów art. 19–22 rozporządzenia, w sytuacji gdy dana osoba zakończyła wszelką działalność zawodową przed przeniesieniem się do innego państwa członkowskiego, pomimo poczynionego w tytule III rozdział 1 rozróżnienia pomiędzy z jednej strony pracownikami najemnymi i osobami prowadzącymi działalność na własny rachunek a z drugiej strony osobami bezrobotnymi?
 - (ii) Jeżeli znajduje ona zastosowanie, czy osoba taka jest uprawniona do przeniesienia świadczenia na podstawie art. 19 albo art. 22? Czy art. 22 ust. 1 lit. b) stoi na przeszkodzie wyłączeniu uprawnienia skarżącej do składnika DLA z tytułu niesamodzielnności poprzez wymóg zamieszkania nałożony przez ustawodawstwo krajowe w przypadku przeniesienia się do innego państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) NR 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2).

Postanowienie Prezesa pierwszej izby Trybunału z dnia 11 czerwca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Eparchiako Dikastirio Lefkosias – Cypr) – Bogdan Chain/Atlenco LTD

(Sprawa C-189/14)⁽¹⁾

(2015/C 320/33)

Język postępowania: grecki

Prezes Trybunału pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 202 z 30.6.2014.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 7 lipca 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Austrii**(Sprawa C-244/14) ⁽¹⁾**

(2015/C 320/34)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 253 z 4.8.2014.

Postanowienie Prezesa trzeciej izby Trybunału z dnia 17 czerwca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove – Słowacja) – CD Consulting s. r. o./Anna Pančurová, Róbert Demeter, Kristína Pužová, Katarína Harakľová, Roman Novák, Marcela Grundzová, Milan Pulko, Peter Chomča, Jarmila Lešková, Katarína Malarová, Jana Belajová, Tatiana Kučkovská, Marián Demeter, Helena Chomčová, Marcela Troščáková, Nataša Virágová, Kvetuša Hudáková, Peter Grundza, Dávid Renner, Zdenko Ričalka, Jarmila Kurejová, Mária Maxinová

(Sprawa C-328/14) ⁽¹⁾

(2015/C 320/35)

Język postępowania: słowacki

Prezes trzeciej izby Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 351 z 6.10.2014.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 16 kwietnia 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Finlandii**(Sprawa C-329/14) ⁽¹⁾**

(2015/C 320/36)

Język postępowania: fiński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 292 z 1.9.2014.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 5 czerwca 2015 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Eparchiako Dikastirio Larnakas – Cypr) – postępowanie karne przeciwko Masoudowi Mehrabipariemu

(Sprawa C-390/14) ⁽¹⁾

(2015/C 320/37)

Język postępowania: grecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 372 z 20.10.2014.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 28 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht – Niemcy) – Seusen Sume/Landkreis Stade, przy uczestnictwie: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

(Sprawa C-445/14) ⁽¹⁾

(2015/C 320/38)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 439 z 8.12.2014.

Postanowienie Prezesa trzeciej izby Trybunału z dnia 17 lipca 2015 r. – Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)/Unibail Management

(Sprawy połączone C-512/14 P i C-513/14 P) ⁽¹⁾

(2015/C 320/39)

Język postępowania: francuski

Prezes trzeciej izby Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 27.4.2015.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 3 czerwca 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Finlandii

(Sprawa C-538/14) ⁽¹⁾

(2015/C 320/40)

Język postępowania: fiński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 34 z 2.2.2015.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 6 maja 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari – Włochy) – Cav. Giacomo Bolasco di Gianni Bolasco Sas/Comune di Monastir, Equitalia centro SpA

(Sprawa C-37/15) ⁽¹⁾

(2015/C 320/41)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 27.4.2015.

SĄD

Postanowienie Sądu z dnia 16 lipca 2015 r. – PAN Europe i Stichting Natuur en Milieu/Komisja (Sprawa T-574/12) ⁽¹⁾

[Środowisko naturalne — Rozporządzenie (WE) nr 149/2008 — Najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości pestycydów — Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 — Wniosek o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej — Utrata interesu prawnego w trakcie postępowania — Umorzenie postępowania]

(2015/C 320/42)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruksela, Belgia) i Stichting Natuur en Milieu (Utrecht, Niderlandy) (przedstawiciel: F. Martens, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo B. Burggraaf, P. Ondrůšek i G. von Rintelen, następnie B. Burggraaf, G. von Rintelen i P. Oliver, a w końcu G. von Rintelen, H. Kranenborg i L. Pignataro-Nolin, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 16 października 2012 r., którą Komisja oddaliła jako bezzasadne wnioski skarżących o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej dotyczącej rozporządzenia Komisji (WE) nr 149/2008 z dnia 29 stycznia 2008 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady poprzez ustanowienie załączników II, III i IV ustalających najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości dla produktów wymienionych w załączniku I do wymienionego rozporządzenia (Dz.U. L 58, s. 1).

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie niniejszej skargi zostaje umorzone.
- 2) Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) i Stichting Natuur en Milieu pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 23.2.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 14 lipca 2015 r. – Pro Asyl/EASO

(Sprawa T-617/14) ⁽¹⁾

[Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Program operacyjny mający na celu rozmieszczenie zespołu wsparcia „azyl” na terytorium Bułgarii — Odmowa dostępu — Umorzenie postępowania — Skarga o stwierdzenie nieważności — Elektroniczny rejestr dokumentów — Oczywista częściowa niedopuszczalność]

(2015/C 320/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Pro Asyl Bundesweite Arbeitsgemeinschaft für Flüchtlinge eV (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Hilbrans)

Strona pozwana: Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO) (przedstawiciele: L. Cerdán Ortiz-Quintana, pełnomocnik wspierany przez adwokatów D. Waelbroeck i A. Duron)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności pisma EASO z dnia 10 czerwca 2014 r. EASO/ED/2014/134.

Sentencja

- 1) Umarza się postępowanie w przedmiocie skargi w zakresie, w jakim dotyczy ona stwierdzenia nieważności pisma EASO/ED/2014/134 Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO) z dnia 10 czerwca 2014 r., w którym odmówiono dostępu do planu operacyjnego mającego na celu rozmieszczenie zespołu wsparcia Unii Europejskiej w Bułgarii.
- 2) Skarga zostaje odrzucona w pozostałym zakresie jako oczywiście niedopuszczalna.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 409 z 17.11.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 22 lipca 2015 r. – European Children’s Fashion Association i Instituto de Economía Pública/Komisja i EACEA

(Sprawa T-724/14) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności — Klauzula arbitrażowa — Program działań „Lifelong Learning (2007-2013)” — Program „Brand & Merchandising manager for SMEs in the childrens’ product sector” — Wstępne pismo informacyjne — Nota obciążeniowa — Tożsamość strony pozwanej — Częściowa niedopuszczalność]

(2015/C 320/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strony skarżące: European Children’s Fashion Association (Walencja, Hiszpania) i Instituto de Economía Pública, SL (Walencja) (przedstawiciel: A. Haegeman, adwokat)

Strony pozwane: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Delaude i S. Lejeune, pełnomocnicy) i Agencja Wykonawcza do spraw Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA) (przedstawiciele: H. Monet i A. Jaume, pełnomocnicy)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego, wniosek na podstawie art. 272 TFUE mający na celu stwierdzenie niezasadności żądania EACEA o zwrot subwencji wypłaconych skarżącej ad. 1 na podstawie porozumienia zawartego w celu realizacji projektu „Brand & Merchandising manager for SMEs in the childrens’ product sector”, a tytułem żądania ewentualnego wniosek o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, wstępnego pisma informacyjnego EACEA z dnia 1 sierpnia 2014 r. informującego skarżącą ad. 1, że jest ona zobowiązana do zwrotu kwoty 82 378,81 EUR w wyniku audytu rzeczzonego projektu, a po drugie, noty obciążeniowej nr 3241401420 wystawionej przez EACEA w dniu 5 sierpnia 2014 r. w celu odzyskania powyższej kwoty.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna w zakresie, w jakim jest skierowana przeciwko Komisji Europejskiej.
- 2) European Children's Fashion Association i Instituto de Economía Pública, SL pokrywają koszty postępowania w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 7 z 12.1.2015.

**Postanowienie Sądu z dnia 7 lipca 2015 r. – CGI Luxembourg i Intrasoft International/Parlament
(Sprawa T-769/14) ⁽¹⁾**

(Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie — Zamówienia publiczne na usługi — Tworzenie i utrzymywanie systemów informatycznych dla produkcji — Klasyfikacja oferenta w procedurze kaskadowej — Stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji — Umorzenie postępowania)

(2015/C 320/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: CGI Luxembourg SA (Bertrange, Luksemburg) i Intrasoft International SA (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat N. Korogiannakis)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: B. Simon et L. Darie, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu o sklasyfikowaniu oferty skarżących na drugim miejscu do celów udzielenia zamówienia kaskadowego dotyczącego części nr 3 „Tworzenie i utrzymywanie systemów informatycznych dla produkcji”, w przetargu otwartym PE/ITEC/ITS14 „Usługi zewnętrzne w dziedzinie IT”, i oddzieleniu pierwszego zamówienia w kaskadzie w tym przetargu innemu konsorcjum, a po drugie, żądanie odszkodowania.

Sentencja

- 1) Postępowanie zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty, w tym koszty poniesione w postępowaniu o zastosowanie środków tymczasowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 9.2.2015.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 16 lipca 2015 r. – National Iranian Tanker Company/Rada**(Sprawa T-207/15 R)****(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Wniosek o zawieszenie wykonania — Fumus boni iuris — Wyważenie interesów — Brak pilnego charakteru)**

(2015/C 320/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: National Iranian Tanker Company (Teheran, Iran) (przedstawiciele: T. de la Mare, QC, M. Lester, J. Pobjoy, barristers, R. Chandrasekera, S. Ashley i C. Murphy, solicitors)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: N. Rouam i M. Bishop, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Rady (WPZiB) 2015/236 z dnia 12 lutego 2015 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 39, s. 18) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/230 z dnia 12 lutego 2015 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 39, s. 3), w zakresie w jakim te akty dotyczą skarżącej.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Sądu z dnia 7 lipca 2015 r. – Banimmo/Komisja**(Sprawa T-293/15) ⁽¹⁾****(Zamówienia publiczne na usługi — Cofnięcie zaskarżonego aktu — Umorzenie postępowania)**

(2015/C 320/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Banimmo SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci V. Ost i M. Vanderstraeten)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Delaude i J. Estrada de Solà, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 9 kwietnia 2015 r., w której Komisja odrzuciła ofertę złożoną przez Banimmo w odpowiedzi na ogłoszenie o rozpoznaniu rynku nieruchomości w celu zaspokojenia potrzeb Komisji Europejskiej w zakresie powierzchni biurowych w Brukseli (Dz.U. 2014/S 130-231896).

Sentencja

- 1) *Umarza się postępowanie w sprawie skargi.*
- 2) *Umarza się postępowanie w sprawie wniosku Banimmo SA o rozstrzygnięcie sprawy w trybie przyspieszonym.*
- 3) *Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Banimmo, w tym koszty postępowania o zastosowanie środków tymczasowych.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 236 z 20.7.2015.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 17 lipca 2015 r. – GSA i SGI/Parlament

(Sprawa T-321/15 R)

(Środek tymczasowy — Zamówienia publiczne dotyczące świadczenia usług — Procedura przetargowa — Bezpieczeństwo pożarowe, pomoc osobom i nadzór zewnętrzny w budynku Parlamentu w Brukseli — Odrzucenie oferty jednego oferenta i udzielenie zamówienia innemu oferentowi — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2015/C 320/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Gruppo Servizi Associati SpA (GSA) (Rzym, Włochy); i Security Guardian's Institute (SGI Security) (Bierges, Belgia) (przedstawiciel: adwokat E. van Nuffel d'Heynsbroeck)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: P. López-Carceller i B. Simon, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek, co do zasady, o zawieszenie wykonania, po pierwsze, decyzji Parlamentu z dnia 12 czerwca 2015 r. w sprawie uznania za niezgodną oferty, którą skarżące złożyły w ramach procedury udzielania zamówienia EP/DGSAFE/UIB/SER/2014-014 dotyczącego świadczenia usług z zakresu bezpieczeństwa pożarowego, pomocy osobom i nadzoru zewnętrznego budynku Parlamentu w Brukseli, a po drugie, decyzji o udzieleniu tego zamówienia spółce Securitas.

Sentencja

- 1) *Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje oddalony.*
 - 2) *Postanowienie z dnia 25 czerwca 2015 r. wydane w sprawie T-321/15 R zostaje uchylone.*
 - 3) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*
-

Skarga wniesiona w dniu 29 maja 2015 r. – Esso Raffinage/ECHA**(Sprawa T-283/15)**

(2015/C 320/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Esso Raffinage (Courbevoie, Francja) (przedstawiciel: M. Navin-Jones, Solicitor)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 1 kwietnia 2015 r. wydanej przez Europejską Agencję Chemikaliów (zwaną dalej „ECHA”) na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE), w formie pisma zatytułowanego „Statement of Non-Compliance following a Dossier Evaluation Decision under Regulation (EC) No 1907/2006” [stwierdzenie braku zgodności z przepisami w następstwie decyzji w sprawie oceny dokumentacji na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1907/2006] (zwanego dalej „SONC”) oraz załącznika do niej (sygnatura CCH-C-0000005770-74-01/F);
- nakazanie przekazania sprawy do rozpoznania przez dyrektora zarządzającego ECHA ze wskazaniem, że wszelka nowa decyzja ECHA będzie musiała uwzględnić powody stwierdzenia nieważności określone w wyroku Sądu oraz wszelkie stosowne, zaktualizowane informacje;
- obciążenie ECHA kosztami poniesionymi przez skarżącą w niniejszym postępowaniu;
- zarządzenie wszelkich innych środków wymaganych przez wymiar sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi szereg zarzutów, w tym następujące zarzuty:

1. Zarzut pierwszy, dotyczący nadużycia władzy, naruszenia równowagi instytucjonalnej, itd.

- Skarżąca podnosi, że ECHA nie jest uprawniona z punktu widzenia prawa i nie dysponuje podstawą prawną do sporządzenia, opracowania, wydania lub wystosowania tak zwanych stwierdzeń braku zgodności z przepisami i że opracowawszy, wydawszy i wystosowawszy SONC w niniejszej sprawie, ECHA 1) wyszła poza granice swych uprawnień dyskrecyjnych lub wykonawczych (nadużycie władzy); 2) działała z naruszeniem zasady prawnej i wymogu instytucjonalnej równowagi władz; 3) działała z naruszeniem zasady prawnej i wymogu dobrej administracji; 4) działała z naruszeniem zasady prawnej dobrego zarządzania publicznego; lub 5) naruszyła art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

2. Zarzut drugi, podniesiony pomocniczo, dotyczący naruszenia art. 42 REACH.

- Skarżąca twierdzi, że w zakresie, w jakim ECHA może próbować oprzeć się na art. 42 ust. 1 REACH jako przepisie, który przyznaje jej uprawnienie lub stanowi podstawę prawną do wydania zaskarżonej decyzji, art. 42 ust. 1 REACH nie przyznaje ECHA uprawnienia i nie stanowi podstawy prawnej do wydania zaskarżonej decyzji, i że wydając zaskarżoną decyzję, ECHA naruszyła art. 42 ust. 1 REACH. Skarżąca podnosi, że w niniejszej sprawie ECHA nie wydała stosownej decyzji przewidzianej w art. 42 ust. 1 REACH. Skarżąca twierdzi, że ECHA stale interpretowała art. 42 ust. 1 REACH jako przepis, który nie uprawnia do wydania stwierdzenia braku zgodności z przepisami.

3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym.

- Skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem zasad prawnych Unii: prawa do bycia wysłuchanym, prawa do przedstawienia odpowiedzi oraz repliki, prawa do obrony, prawa do bycia poinformowanym oraz prawa do dobrej administracji. Skarżąca twierdzi, że bezpośrednią konsekwencją naruszenia tych uprawnień proceduralnych i procesowych jest możliwość stwierdzenia nieważności i nieważność zaskarżonej decyzji. Innymi słowy, gdyby ECHA nie naruszyła uprawnień proceduralnych i procesowych skarżącej, wynik postępowania byłby całkowicie inny.

4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

- Skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z zasadą proporcjonalności obowiązującą w Unii. Skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja nie jest odpowiednia lub niezbędna, nie stanowi najmniej uciążliwego środka, a powstałe niedogodności były nieproporcjonalne do realizowanych celów.

5. Zarzut piąty, dotyczący błędu w wykładni wymogów w zakresie danych na podstawie REACH.

- Skarżąca podnosi, że ECHA popełniła błąd w wykładni wymogów w zakresie informowania, jeśli chodzi o sekcję 8.7.2 załącznika X, zważywszy, że w rzeczywistości nie istnieje żaden wymóg przeprowadzenia na drugim gatunku badania toksyczności na etapie rozwoju prenatalnego. Skarżąca wskazuje zatem, że wydając zaskarżoną decyzję, ECHA działała bez podstawy prawnej i przekroczyła granice swych uprawnień dyskrecyjnych.

Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2015 r. – Hernández Zamora/OHIM – Rosen Tantau (Paloma)

(Sprawa T-369/15)

(2015/C 320/50)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Hernández Zamora, SA (Murcja, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J.L. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Rosen Tantau KG (Uetersen, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Rosen Tantau KG

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „Paloma” – zgłoszenie nr 11 638 971

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 kwietnia 2015 r. w sprawie R 1697/2014-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie kosztami postępowania strony lub stron, które sprzeciwiają się niniejszej skardze.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2015 r. – Jordi Nogues/OHIM – Grupo Osborne (BADTORO)

(Sprawa T-386/15)

(2015/C 320/51)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Jordi Nogues, SL (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci M. Sanmartín Sanmartín i E. López Parés)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „BADTORO” – zgłoszenie nr 10 975 027

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 kwietnia 2015 r. w sprawie R 2570/2013-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 kwietnia 2015 r. w sprawie R 2750/2013-2;
- nakazanie OHIM pokrycia własnych kosztów oraz kosztów poniesionych przez skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 75, 76 i 83 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z art. 65 ust. 6, art. 96, art. 106 ust. 4 i 6 oraz art. 135 tego aktu, a także zasady 20 ust. 7 rozporządzenia nr 2868/95;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2015 r. – Pinto Eliseu Baptista Lopes Canhoto/OHIM – University College London (CITRUS SATURDAY)

(Sprawa T-400/15)

(2015/C 320/52)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ana Isabel Pinto Eliseu Baptista Lopes Canhoto (Algés, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat A. Pita Negrão)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: University College London (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: University College London

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „CITRUS SATURDAY” – zgłoszenie nr 11 789 195

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie R 2109/2014-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- przekazanie sprawy do Wydziału Sprzeciwów w celu dalszego postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie rozporządzeń w sprawie wspólnotowego znaku towarowego;
- Naruszenie zasad prawa Unii.

Skarga wniesiona w dniu 24 lipca 2015 r. – Globo Comunicação e Participações/OHIM (dźwięki „PLIM PLIM”)

(Sprawa T-408/15)

(2015/C 320/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Globo Comunicação e Participações S.A. (Rio de Janeiro, Brazylia) (przedstawiciel: adwokat E. Gaspar)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Dźwiękowy wspólnotowy znak towarowy „PLIM PLIM” – zgłoszenie nr 12 826 368

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 18 maja 2015 r. w sprawie R 2945/2014-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że wspólnotowy znak towarowy nr 12 826 368 nadaje się do określania klas 9, 38 i 41;
- stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie dotyczącym odrzucenia zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.
-

Skarga wniesiona w dniu 27 lipca 2015 r. – Monster Energy/OHIM – Mad Catz Interactive (MAD CATZ)

(Sprawa T-429/15)

(2015/C 320/54)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Monster Energy Company (Corona, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciel: P. Brownlow, Solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Mad Catz Interactive, Inc. (San Diego, Stany Zjednoczone Ameryki)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „MAD CATZ” – zgłoszenie nr 11 390 846

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21.05.2015 w sprawie R 2176/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 23 czerwca 2014 r. w mającej za przedmiot sprzeciw sprawie B 2 182 312;
- odrzucenie znaku, wobec którego zgłoszono sprzeciw, w odniesieniu do wszystkich towarów z klasy 25;
- obciążenie OHIM własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2015 r. – Flowil International Lighting/OHIM – Lorimod Prod Com (Sylvania Food)

(Sprawa T-430/15)

(2015/C 320/55)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Flowil International Lighting (Holding) BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat J. Güell Serra)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: SC Lorimod Prod Com, Srl (Simleul Silvaniei, Rumunia)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: SC Lorimod Prod Com, Srl

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „Sylvania Food” – zgłoszenie nr 11 042 082

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 maja 2015 r. w sprawie R 616/2014-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2015 r. – Fruit of the Loom/OHIM – Takko (FRUIT)**(Sprawa T-431/15)**

(2015/C 320/56)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fruit of the Loom, Inc. (Bowling Green, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: S. Małynicz, barrister i V. Marsland, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Takko Holding GmbH (Telgte, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „FRUIT” – wspólnotowy znak towarowy nr 5 077 508

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 maja 2015 r. w sprawie R 1641/2014-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM i Takko Holding GmbH kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 51 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2015 r. – Inditex/OHIM – Ffauf (ZARA)**(Sprawa T-432/15)**

(2015/C 320/57)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci G. Macias Bonilla, P. López Ronda, G. Marín Raigal, E. Armero)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Ffauf SA (Luksemburg, Luksemburg)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „ZARA” – zgłoszenie nr 732 958

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 czerwca 2015 r. w sprawie R 867/2014-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, w szczególności w odniesieniu do stwierdzenia wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego nr 732 958 „ZARA” dla spornych towarów z klas 29, 30, 31, 32 i 33;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 42 ust. 2, art. 51 ust. 1 lit. a), art. 52 ust. 2 i art. 85 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie zasady 22 ust. 3 i 4 rozporządzenia nr 2868/95.

Skarga wniesiona w dniu 27 lipca 2015 r. – Bank Saderat/Rada

(Sprawa T-433/15)

(2015/C 320/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bank Saderat plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Jeffrey, S. Ashley i A. Irvine, solicitors, oraz M.E. Demetriou i R. Blakeley, barristers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Rady następujących kwot na rzecz strony skarżącej:
 - 88 906 191 EUR z tytułu szkody materialnej poniesionej do dnia wniesienia niniejszego roszczenia;
 - 8 713 285 EUR z tytułu odsetek od kwoty podanej w tiret pierwszym powyżej, powiększonych o odsetki dzienne w wysokości 10 377 EUR do chwili wydania wyroku, posiłkowo według głównej stopy refinansowej Europejskiego Banku Centralnego + 2 % rocznie do chwili wydania wyroku, w dalszej kolejności posiłkowo według takiej stopy i przez taki okres, jakie Trybunał uzna za właściwe;
 - dziennej stawki w wysokości 54 716 EUR z tytułu szkody materialnej od dnia wniesienia niniejszego roszczenia do końca okresu objętego roszczeniem;
 - odsetek od całkowitej kwoty wyliczonej zgodnie z tiret trzecim powyżej według stopy 4,2601 % rocznie do chwili wydania wyroku, posiłkowo według głównej stopy refinansowej Europejskiego Banku Centralnego + 2 % rocznie do chwili wydania wyroku, w dalszej kolejności posiłkowo według takiej stopy i przez taki okres, jakie Trybunał uzna za właściwe;
 - 32 964 320 EUR z tytułu szkody materialnej od końca okresu objętego roszczeniem;
 - 1 000 000 EUR z tytułu krzywdy;
 - odsetek naliczanych po wydaniu wyroku od kwot podanych w tiret od pierwszego do szóstego powyżej według stopy 4,2601 % rocznie do dnia zapłaty, posiłkowo według głównej stopy refinansowej Europejskiego Banku Centralnego + 2 % rocznie do chwili wydania wyroku, w dalszej kolejności posiłkowo według takiej stopy i przez taki okres, jakie Trybunał uzna za właściwe; oraz
 - poniesionych przez Bank kosztów postępowania;
- obciążenie Rady kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca podnosi, że nałożenie na nią przez Radę Unii Europejskiej środków ograniczających było wystarczająco poważnym naruszeniem zobowiązań mających na celu przyznanie stronie skarżącej praw, a tym samym Unia Europejska ponosi odpowiedzialność pozaumowną.

Według strony skarżącej naruszenie to było bezpośrednią przyczyną wyrządzonych stronie skarżącej znaczących szkód materialnych i niematerialnych, za które jest ona uprawniona do uzyskania odszkodowania.

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2015 r. – Indecopi/OHIM – Synergy Group (PISCO)**(Sprawa T-446/15)**

(2015/C 320/59)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Instituto Nacional de Defensa de la Competencia y de la Protección de la Propiedad Intelectual (Indecopi) (San Borja, Peru) (przedstawiciele: adwokaci M.A. Pomares Caballero i A. Pomares Caballero)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Synergy Group sp. z o.o. (Wrocław, Polska)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Synergy Group sp. z o.o.

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „PISCO” – zgłoszenie nr 1016 7674

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 czerwca 2015 r. w sprawie R 1291/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmiana zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że w niniejszym przypadku spełnione zostały wymogi zastosowania względnej podstawy odmowy rejestracji określonej w art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009 lub, posiłkowo, stwierdzenie nieważności tej decyzji;
- nakazanie OHIM pokrycia własnych kosztów oraz kosztów poniesionych przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 23 rozporządzenia nr 110/2008;
- Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2015 r. – Indecopi/OHIM – Synergy Group (PISCO SOUR)**(Sprawa T-447/15)**

(2015/C 320/60)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Instituto Nacional de Defensa de la Competencia y de la Protección de la Propiedad Intelectual (Indecopi) (San Borja, Peru) (przedstawiciele: adwokaci M.A. Pomares Caballero i A. Pomares Caballero)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Synergy Group sp. z o.o. (Wrocław, Polska)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Synergy Group sp. z o.o.

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „PISCO SOUR” – zgłoszenie nr 1016 7682

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 czerwca 2015 r. w sprawie R 1292/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmiana zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że w niniejszym przypadku spełnione zostały wymogi stosowania art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009;
- nakazanie OHIM pokrycia własnych kosztów oraz kosztów poniesionych przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 23 rozporządzenia nr 110/2008;
- Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2015 r. – Satkirit Holdings/OHIM – Advanced Mailing Solutions (luvo)

(Sprawa T-449/15)

(2015/C 320/61)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Satkirit Holdings Ltd (Douglas, Wyspa Man) (przedstawiciel: M. Vanhegan, QC)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Advanced Mailing Solutions Ltd (East Kilbride, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „luvo” – zgłoszenie nr 11 244 324

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 maja 2015 r. w sprawie R 877/2014-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- oddalenie wniesionego przez Advanced Mailing Solutions sprzeciwu;
- obciążenie OHIM kosztami poniesionymi przez skarżącego przed Izbą Odwoławczą i Sądem.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2015 r. – Satkirit Holdings/OHIM – Advanced Mailing Solutions (luvoworld)

(Sprawa T-450/15)

(2015/C 320/62)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Satkirit Holdings Ltd (Douglas, Wyspa Man) (przedstawiciel: M. Vanhegan, QC)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Advanced Mailing Solutions Ltd (East Kilbride, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „luvoworld” – zgłoszenie nr 11 244 332

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 maja 2015 r. w sprawie R 1480/2014-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- oddalenie wniesionego przez Advanced Mailing Solutions sprzeciwu;
- obciążenie OHIM kosztami poniesionymi przez skarżącego przed Izbą Odwoławczą i Sądem.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 5 sierpnia 2015 r. – AlzChem/Komisja

(Sprawa T-451/15)

(2015/C 320/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: AlzChem AG (Trostberg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Borsos)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej Ares (2015) 2176662 z dnia 26 maja 2015 r. wydanej na wniosek nr GESTDEM 2015/1640 zgodnie z art. 4 przepisów wykonawczych do rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji,
- obciążenie komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do zastosowania ogólnego domniemania jako reakcji na regulację wprowadzającą odstępstwo dotyczące ochrony celu dochodzenia prowadzonego przez UE; skarżąca podnosi w tym względzie następujące naruszenia:
 - naruszenie prawa przez Komisję dotyczące zastosowania ogólnych odstępstw;
 - naruszenie prawa przez Komisję dotyczące ochrony celu dochodzenia;
 - naruszenie prawa przez Komisję i oczywisty błąd w ocenie nadrzędnego interesu publicznego w zapewnieniu skutecznej kontroli sądowej (art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej);
 - naruszenie prawa przez Komisję dotyczące zastosowania podstawowego prawa dostępu do dokumentów.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do zastosowania odstępstwa dotyczącego ochrony interesów handlowych.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku uzasadnienia odnośnie do odmowy dostępu do jawnej wersji lub dostępu do dokumentów na miejscu.

Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2015 r. – Trinity Haircare/OHIM – Advance Magazine Publishers (VOGUE)

(Sprawa T-453/15)

(2015/C 320/64)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Trinity Haircare AG (Herisau, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci J. Kroher i K. Bach)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Advance Magazine Publishers, Inc. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Advance Magazine Publishers, Inc.

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy w kolorze czarnym i białym zawierający element słowny „VOGUE” – wspólnotowy znak towarowy nr 9 944 547

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 maja 2015 r. w sprawie R 2426/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego VOGUE nr 009 944 547
- obciążenie OHIM i Advance Magazine Publishers, Inc. kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2015 r. – Laboratorios Ern/OHIM – Werner (Dynamic Life)

(Sprawa T-454/15)

(2015/C 320/65)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat M. Pérez Serres)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Matthias Werner (Neufahrn, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Matthias Werner

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy w kolorach białym, czerwonym, pomarańczowym, żółtym, zielonym i niebiesko-purpurowym zawierający elementy słowne „Dynamic Life” – zgłoszenie nr 11 303 468

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 maja 2015 r. w sprawie R 441/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i odrzucenie zgłoszenia znaku wspólnotowego znaku towarowego nr 011303468 DYNAMIC LIFE ze wzorem dla klas 5 i 12;
- obciążenie OHIM i Matthiаса Wernera, w razie wstąpienia przez niego do postępowania w charakterze interwenienta, kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2015 r. – Vitra Collections/OHIM – Consorzio Origini (kształt krzesła)**(Sprawa T-455/15)**

(2015/C 320/66)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vitra Collections AG (MuttENZ, Szwajcaria) (przedstawiciel: V. von Bomhard, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Consorzio Origini (Florencja, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Trójwymiarowy wspólnotowy znak towarowy (Kształt krzesła) – zgłoszenie nr 182 451

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 18.03.2015 w sprawie R 664/2011-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM oraz interwenienta kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 75 drugie zdanie rozporządzenia nr 207/2009;
 - Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. e) pkt iii) rozporządzenia nr 207/2009.
-

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2015 – Asia Leader International (Cambodia)/Komisja**(Sprawa T-462/15)**

(2015/C 320/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Asia Leader International (Cambodia) Co. Ltd (Tai Seng SEZ, Kambodża) (przedstawiciele: R. MacLean, solicitor i A. Bochon, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna;
- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 i 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/776 z dnia 18 maja 2015 r. rozszerzającego ostateczne cło antydumpingowe, wprowadzone rozporządzeniem Rady (UE) nr 502/2013 wobec przywozu rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz rowerów wysyłanych z Kambodży, Pakistanu i Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Kambodży, Pakistanu i Filipin (Dz.U. L 122, s. 4), w zakresie w jakim dotyczy skarżącej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania; oraz
- obciążenie interwenientów kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą w związku z interwencją oraz własnymi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej w wyniku oczywistego błędu w ocenie co do prawa i okoliczności faktycznych, popełnionego przez Komisję w związku z wystąpieniem obchodzenia środków oraz charakterem dostępnych danych.
 - Skarżąca podnosi, że Komisja nie posiada dowodu na poparcie twierdzenia, że ramy rowerów pochodzą z Chin.
 - Skarżąca twierdzi, że przeciwnie wszystkie przedstawione przez nią dowody wskazują, że odnośne ramy rowerów pochodzą z Wietnamu.
 - Wreszcie zdaniem skarżącej Komisja nie jest upoważniona ani na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ani orzecznictwa Trybunału, aby stwierdzić po prostu, że skarżąca dokonywała przeładunku odnośnego produktu pochodzącego z Chin.

2. Zarzut drugi oparty na naruszeniu art. 13 ust. 2 rozporządzenia nr 1225/2009 w wyniku oczywistego błędu w ocenie co do prawa i okoliczności faktycznych, popełnionego przez Komisję w związku z prowadzeniem działalności montażowej przez skarżącą oraz naruszeniu obowiązku staranności.
- Skarżąca twierdzi, że Komisja powinna była wykorzystać rzetelne informacje i dane przedłożone przez skarżącą przy dokonywaniu oceny jej sytuacji. Zdaniem skarżącej wykorzystanie w tym celu wskaźników dotyczących podmiotów trzecich nie jest dopuszczalne, w sytuacji gdy racjonalne i uzasadnione wyjaśnienia wynikają z rzetelnych danych.
 - Skarżąca twierdzi ponadto, że Komisja naruszyła również obowiązek prawidłowej oceny jej kosztów produkcji klasyfikując części wykorzystywane do pierwszej sprzedaży skarżącej na rynku Unii Europejskiej jako pochodzące z Chin, mimo iż pochodziły one z Wietnamu. Działając w ten sposób Komisja miałaby również naruszyć ciążący na niej obowiązek staranności.
 - Zdaniem skarżącej Komisja nie dokonała prawidłowego obliczenia kosztów najmu i energii, błędnie stosując różne czynniki w związku z alokacją tych kosztów. Taki sam błąd w obliczeniach został popełniony przy obliczeniu przez Komisję, że w badanym okresie przedsiębiorstwo wykorzystywało 13 % swej zdolności produkcyjnej.
 - Wreszcie zdaniem skarżącej, Komisja nie uwzględniła kosztów amortyzacji aktywów trwałych, mimo iż skarżąca przedstawiła dowód, że akcjonariusz spółki został spłacony.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym Komisja nie uwzględniła należycie informacji i danych przedłożonych przez skarżącą w odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń z naruszeniem art. 18 ust. 3 rozporządzenia nr 1225/2009.
- Skarżąca twierdzi, że całkowite pominięcie przez Komisję wszystkich dodatkowych informacji przedstawionych przez skarżącą wskazuje na to, że informacje te nie zostały należycie uwzględnione.
 - Zdaniem skarżącej dodatkowe informacje i dowody przedłożone przez skarżącą w celu zakwestionowania wniosku Komisji o przeładunku pochodziły z różnych i niezależnych źródeł.
 - Wreszcie, jak twierdzi skarżąca, ponieważ Komisja nie dysponowała żadnymi dowodami czy wskazówkami, że ramy pochodziły z Chin, powinna była stwierdzić, iż dowody wskazują na pochodzenie tych części z Wietnamu.

Postanowienie Sądu z dnia 16 lipca 2015 r. – Adler Modemärkte/OHIM – Blufin (MARINE BLEU)**(Sprawa T-296/13) ⁽¹⁾**

(2015/C 320/68)

Język postępowania: niemiecki

Prezes dziewiątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 z 3.8.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 21 lipca 2015 r. – Makhlouf/Rada**(Sprawy połączone T-593/14, T-596/14, T-601/14, T-602/14, od T-604/14 do T-606/14 i T-612/14) ⁽¹⁾**

(2015/C 320/69)

Język postępowania: francuski

Prezes (jedeny sędzia) zarządził wykreślenie spraw połączonych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 361 z 13.10.2014.

**Postanowienie Sądu z dnia 17 lipca 2015 r. – European Dynamics Luxembourg I Evropaïki Dynamiki/
Parlament****(Sprawa T-733/14) ⁽¹⁾**

(2015/C 320/70)

Język postępowania: grecki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 16 z 19.1.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 16 lipca 2015 r. – Hippler/Komisja**(Sprawa T-72/15) ⁽¹⁾**

(2015/C 320/71)

Język postępowania: niemiecki

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 27.4.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 13 lipca 2015 r. – Aguirre y Compañía/OHIM – Puma (Przedstawienie buta sportowego)

(Sprawa T-205/15) ⁽¹⁾

(2015/C 320/72)

Język postępowania: hiszpański

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 205 z 22.6.2015.

SAÐ DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2015 r. – ZZ i ZZ/CEPOL

(Sprawa F-105/15)

(2015/C 320/73)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZZ i ZZ (przedstawiciele: adwokaci L. Levi, A. Blot)

Strona pozwana: Europejskie Kolegium Policyjne (CEPOL)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji CEPOL, na mocy której została przyjęta rezygnacja z pracy obu skarżących w rezultacie ich odmowy dalszego świadczenia pracy w nowej siedzibie agencji w Budapeszcie (Węgry) oraz żądanie odszkodowania za rzekomo poniesione szkody materialne i niematerialne.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji CEPOL z dnia 22 grudnia 2014 r., na mocy której została „przyjęta” rezygnacja z pracy obu skarżących;
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji CEPOL z dnia 10 kwietnia 2015 r. oddalających złożone przez skarżących w okresie od dnia 13 stycznia do dnia 17 lutego 2015 r. zażalenia na ww. decyzję;
- zasądzenie od CEPOL odszkodowania za rzekomo poniesioną przez skarżących szkodę;
- zasądzenie od CEPOL zadośćuczynienia za rzekomo doznaną przez skarżących krzywdę;
- obciążenie CEPOL kosztami poniesionymi przez skarżących w trakcie niniejszego postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 23 lipca 2015 r. – ZZ/EKES

(Sprawa F-107/15)

(2015/C 320/74)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat M.A. Lucas)

Strona pozwana: EKES (Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o przeniesieniu skarżącej na emeryturę z dniem 31 grudnia 2014 r. i decyzji oddalającej jej wniosek o przedłużenie służby.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego EKES z dnia 7 kwietnia 2014 r. o przeniesieniu skarżącej na emeryturę z dniem 31 grudnia 2014 r. wieczorem;
- Stwierdzenie nieważności odmownej decyzji dyrektora zasobów ludzkich i służb wewnętrznych EKES z dnia 30 września 2014 r., z upoważnienia organu powołującego, w sprawie wniosku o przedłużenie działalności zawodowej skarżącej do dnia 31 maja 2015 r., złożonego w dniu 3 września 2014 r.;
- W razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego EKES z dnia 22 kwietnia 2015 r. oddalającej odwołanie złożone przez skarżącą w dniu 22 grudnia 2014 r. na decyzje z dni 7 kwietnia i 30 września 2014 r.;
- Obciążenie EKES kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 27 lipca 2015 r. – ZZ i ZZ/Komisja

(Sprawa F-108/15)

(2015/C 320/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ i ZZ (przedstawiciele: adwokaci N. de Montigny, J.N. Louis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w sprawie ograniczenia do pięciu lat okresu ponownego obliczenia z mocą wsteczną dodatku ryczałtowego za nadgodziny, do którego są uprawnieni skarżący.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji PMO.1 z dnia 16 września 2014 r. w sprawie ograniczenia wypłaty waloryzacji dodatku ryczałtowego za nadgodziny, do którego są uprawnieni skarżący odpowiednio od dnia 1 marca 2007 r. i od dnia 1 marca 2008 r. do pięciu lat począwszy od 1 września 2008 r., kiedy to PMO stwierdził błąd w obliczeniu ich wynagrodzenia;

- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżących waloryzacji dodatku ryczałtowego za nadgodziny, odpowiednio od dnia 1 marca 2007 r. i 2008 r., po potrąceniu już wypłaconych kwot i powiększeniu o zaległe odsetki obliczone od zaległego dodatku od dnia wymagalności do faktycznej zapłaty w stawce ustalonej przez Europejski Bank Centralny dla głównych transakcji refinansowych powiększonej o dwa punkty;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2015 r. – ZZ/Komisja

(Sprawa F-112/15)

(2015/C 320/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat R. Rata)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w sprawie nieujęcia nazwiska skarżącego na liście urzędników awansowanych w ramach postępowania w sprawie awansu (2014).

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego Komisji Europejskiej z dnia 14 listopada 2014 r., wydanej w formie Informacji Administracyjnych nr 41-2014, ustanawiającej listę urzędników awansowanych w ramach postępowania w sprawie awansu (2014) w zakresie, w jakim nazwisko skarżącego nie zostało na niej ujęte;
- obciążenie Komisji Europejskiej jej własnymi kosztami oraz kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącego.

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2015 r. – ZZ i in./Komisja

(Sprawa F-113/15)

(2015/C 320/77)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZZ i in. (przedstawiciel: adwokat R. Rata)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w sprawie nieujęcia nazwisk skarżących na liście urzędników awansowanych w ramach postępowania w sprawie awansu (2014).

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego Komisji Europejskiej z dnia 14 listopada 2014 r., wydanej w formie Informacji Administracyjnych nr 41-2014, ustanawiającej listę urzędników awansowanych w ramach postępowania w sprawie awansu (2014) w zakresie, w jakim nazwiska skarżących nie zostały na niej ujęte;
- obciążenie Komisji Europejskiej jej własnymi kosztami oraz kosztami postępowania poniesionymi przez skarżących.

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2015 r. – ZZ/Komisja**(Sprawa F-115/15)**

(2015/C 320/78)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci N. de Montigny i J.N. Louis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji ograniczającej uprawnienia emerytalne skarżącego i stwierdzenie braku zastosowania wniosków ze spotkania szefów administracji z dnia 16 czerwca 2005 r. w zakresie, w jakim wprowadzają one ograniczenia w doliczeniu skarżącemu lat służby uprawniających do emerytury; a także zasądzenie od pozwanej wypłaty przysługującej mu emerytury.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie braku zastosowania wniosków ze spotkania szefów administracji nr 240/05 z dnia 16 czerwca 2005 r. w zakresie, w jakim wprowadzają one ograniczenia w doliczeniu skarżącemu lat służby uprawniających do emerytury, w stosunku do dodatku kierowniczego, proporcjonalnie do rzeczywistego okresu składkowego w stosunku do całej kariery zawodowej urzędnika;
 - Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, w zakresie w jakim ogranicza ona uprawnienia emerytalne skarżącego z tytułu dodatku kierowniczego proporcjonalnie do rzeczywistego okresu składkowego w stosunku do liczby lat całej kariery zawodowej urzędnika Unii;
 - Zasądzenie od Komisji wypłaty skarżącemu przysługującej mu emerytury, z odliczeniem emerytury faktycznie wypłaconej, powiększonej o odsetki za zwłokę o stopie stosowanej przez EBC do bieżących operacji powiększonej o dwa punkty;
 - obciążenie Komisja kosztami postępowania.
-

Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2015 r. – ZZ/Komisja**(Sprawa F-118/15)**

(2015/C 320/79)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciele: adwokaci N. de Montigny, J.N. Louis)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o nieprzyznaniu skarżącemu awansu w ramach postępowania w sprawie awansu za 2014 r.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 14 listopada 2014 r. w sprawie publikacji listy urzędników awansowanych w ramach postępowania w sprawie awansu za 2014 r. w zakresie, w jakim nie zawiera ona nazwiska skarżącego;
 - obciążenie Komisji kosztami postępowania.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL